HALKIN SESİ

12 Mayıs
1976
250 Kuruş

56

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin !

PAZARCIK KÖYLÜLERİNİN TOPRAK ve HÜRRİYET MÜCADELESİNİ DESTEKLEYELİM !

KOMANDOLARA SİLAH VEREN SUBAYLARDAN BİRİ DE DEVREK'DE.

Devrek, 9140 nüfuslu küçük bir ilçedir. İlçede bir tek kereste fabrikası, şahıslara ait birçok kereste atölyeleri vardır.

Atölyelerdeki işçilerin % 80'i sigortasızdır. Ve günde 12-14 saat çalıştırılarak 50 TL. yevmiye almaktadırlar. Devlet Kereste Fabrikasına gelince; burada yetki Türk-İş'e bağlı Ağaç-İş sendikasının elindedir. Buradaki işçi sendika-işveren işbirliği neticesinde sömürülmektedir. Şöyle ki; fabrikada geçici işçi sayısı 100'ü bulmaktadır. 7-8 seneden beri fabrikada çalışan bazı işçiler halen geçici işçi statüsündedir. Bunların yevmiyeleri 70-80 liraya yükseldiğinde ellerine çıkış verilmekte, 2-3 gün sonra da asgari ücret olan 40 TL. ile tekrar çalışmaya başlamaktadırlar. Bu duruma karşı çıkanlar ise bir daha işe alınmamaktadırlar. Sendika ise bu duruma karakterinden dolayı seyirci kalmaktadır.

Bir de Orman işletmesine bağlı fidanlıklar vardır. Fidanlıkta çalışan işçiler "YEKTA BEY" denen mühendisin baskıları neticesinde MİSK'e bağlı ÖZTARIM-İŞ sendikasına üye kaydettirilmişlerdir. Fidanlıktaki bütün işçiler 40 TL. yevmiye ile 10-12 saat çalıştırılmaktadırlar. "İşçi fabrikaya ortak", "Sermayenin tahakkümüne son" diyebilecek kadar yalan söyleyen bu faşist sendikanın ismi var cismi yoktur Devrek'te. İşçiye hak alıyorum diyen bu sendika, 2 yıl için 5 TL. zam almıştır. Yıl başına 2,5 TL.! Ne kadar işçi yararına (!) bir meblağ değil mi? Bizim fidanlık işçilerinin yanına gittiğimizi ve onlarla konuştuğumuzu gören bu faşist mühendis "YEKTA BEY", bilhassa "Babadağ Orman Fidanlığı" işçilerine baskı yapmıştır. Halen baskı ve sömürüsüne devam etmektedir.

İlçenin tabanı genellikle ilericidir. Fakat bilhassa dışarıda okuyan Ülkü Ocakları üyesi olan Devrekli faşistler de vardır. Birazı da dışarıdan tayin edilmedir. Sayıları 10-15'i geçmemekle beraber iktidarda MC hükümetinin bulunması nedeniyle köylerde milliyetçilik(!) yalanı altında faşizm propoganda sı yapmaktadırlar. Biz köylülerle konuştuğumuzda bize birtakım yalanlarla hücum etmekte ve tecrite çalışmaktadırlar. Fakat Devrek'te kendileri tecrit olmalarına rağmen MC sayesinde at koşturabilmektedirler. Fakat bazı köylerde ve ilçe içinde halk onlara gerekli dersi vermektedir. Geçen sene Dirgine köyünde propoganda yapmaya çalışan Şerafettin adlı sağlık memuru faşisti köy halkı engellemiş ve köyden kovalamıştır. Bazen de faşistler tehdit ve din sömürüsü taktiklerini kullanarak adam kazanmaya çalışıyorlar. Bir arkadaşa atılan tehdit mektubu şu anda elimizdedir. İki ay evvel atılan bu mektubun kimin tarafından atıldığı bilinmektedir. İki tane fotokopisi Cumhuriyet ve Yeni Ortam gazetelerine gönderildi.

Şu anda 125.Jan.Er. Eğt. Alayına, Ankara'da Nejdet Güçlü'yü öldüren Ülkü Ocakları Başkanı ve ikinci başkanına silahlarını vererek Nejdet Güçlü'nün öldürülmesini sağlayan iki üsteğmenden (şimdiki rütbeleri yüzbaşı) biri olan Mustafa İleri atanmıştır. Bu kişinin tayin edilmesiyle faşistler biraz daha azmışlardır. Ve duvarlara MHP yazacak kadar cüret göstermişlerdir. Polis ise bu yazının bulunduğu bölgede devriye gezerek, silinmesini önlemek için bu yazının bekçiliğini yapmıştır. Biz "Kahrolsun Emperyalizmve Faşizm", "Katil İktidar","Gerici ve Yoz Eğitime Hayır" "Bağımsız Türkiye","İş, Toprak, Hürriyet", "Yurtseverlere Hürriyet, Zindanlar Boşalsın" yazılarını yazdığımızda ve afiş yapıştırdığımızda bizleri karakollara çağıran burada arkadaşlara baskı uygulayan polis, faşistlerin sloganlarının bekçiliğini yapmaktadır.

Yine bu faşistlerin bir hedefi Devrek'te Ülkü Ocaklarını açmaktır. Bunun için bir seneye yakın zamandan beri uğraşmaktadırlar. Staj bahanesiyle Devrek Orman İşletmesine KTÜ'den faşist militan gönderilmiştir. Ayrıca Devrek'e parayla adam kazanılması için para gönderilmiştir. Bunda da halkın kararlı mücadelesi sayesinde başarılı olamayan faşistler demogoji yolunu seçerek faaliyete girişmişlerdir. Bu da hüsrana uğratılacaktır. Yine bu faşistler Devrek'te destek bulamayınca dışarıdaki bir adamlarının iştiraki ile Devrek Ülkü Ocağını kurmuşlardır. Bu derneğin ismi var, cismi yoktur. Fırsat gözlemektedir cismini ortaya koyabilmek için. Bu derneğin binası da yoktur.

Fakat yiğit Devrek halkı bütün baskı yöntemlerine rağmen faşistlerin emellerine bütün gücüyle karşı koyacaktır.

DEVREK'TEN
BİR DEVRİMCİ

HALKIN SESİ
HAFTALIK DERGİ

- Sahibi: İLKER SÜMERKAN
- Sorumlu Yazı İşleri Md. FİKRET ULUSOYDAN
- Yönetim Yeri: Çatalçeşme Sok. 48/11 Cağaloğlu - İstanbul
- Yazışma ve Abone Ad. P.K 1178 Sirkeci - İst.
- Baskı: Barış Ofset
- Abone şartları: Yurtiçi Yıllık 125 Altı Aylık 65 TL. Avrupa (Uçak) Yıllık 200 Altı aylık 100 TL.
- İlân şartları: Santimi 30 TL. Yayın ilanı Çerçevesi 100 TL.
- Dağıtım TÜR-DA.

ELAZIĞ'DA HALK KOMANDO-POLİS SALDIRISINA CESARETLE KARŞI KOYDU

Biz Elazığ Atatürk Lisesi öğrencileri ve Elazığ Ortaokulu öğrencileriyiz. Sene başından beri faşist baskılar devam ediyor. Okullarımızdan bir çok devrimci öğrenci atıldı ve sürgün edildi. Devrimci öğrenciler devamlı polis ve idarenin işbirliği ile baskı altında tutuluyor. Geçenlerde polis ve faşistler birleşerek ortaokul öğrencilerine saldırdılar ve onları mahalle içlerine kadar sürdüler. Mahalle halkı saldırılara karşı direnerek, sopa ve taşlarla, polis ve faşistleri kovaladılar. Bu arada polisler ve faşistler, bir bakkalın ve mahalledeki evlerin camlarını kırdılar.

Bundan sonraki günler faşistler okulun önünde bildiri dağıttılar. Bildiriyi almayan devrimci öğrencilere polis ve faşistler saldırdılar. Etrafta toplanan kadınlar polisi yuhladılar, ekip arabasını taşlayıp, camlarını kırdılar. Halkın direnişi karşısında polisler, "Bu komünistlerle başa çıkılmaz" diyerek geri çekildiler. Öğleden sonra Ülkü Ocaklı faşistler, "Arkadaş" dergisini ve bildirilerini polisle beraber halka zorla vermek isteyince kadınlar ve çocuklar faşistlere saldırarak dergi ve bildirileri yaktılar. Bunun üzerine polisler Yenimahalle, Fevzi Çakmak ve Zafran mahallelerine saldırdılar. Biriken halk "Katil İktidar" diye bağırınca, polisler halkın üzerine ateş açtılar ve gelişigüzel halkı toplamaya başladılar. Halk bunu protesto etti ve polisi taşladı. Bu arada bir kadın, polisin kafasına çöp tenekesini geçirerek kırmıştır. Kadınlar inşaattaki demir ve taşlarla polise karşı koydular. Üstüste gelen polis ekipleri, bir grup halkı dağlık yöreye doğru kovalamaya başladılar. Sonra ekipler halinde gelen polisler, mahalledeki halktan kadın - erkek 30 kişiyi döverek ve yerlerde sürükleyerek gözaltına aldılar.

Halkın tepkisi karşısında Mahalle Camisine kaçan polis, oradaki halka "Alevî komünistler camiye saldırıyorlar" diyerek halkın arasına ikilik sokmaya çalıştılar. Bu olaydan sonra, gece saat 23.00 sıralarında mahallekahvelerinde arama yapmak bahanesiyle oradaki halka hakaret ettiler.

Bütün bu saldırılar bir seneden beri özellikle gençliğe saldırmakla başlayan saldırıların bir devamıdır.

Önce bazı okulları ele geçiren faşistler, şimdi de mahallelere saldırıyorlar.

Alevî-Sünnî bir olsun, faşistler kahrolsun!

ELAZIĞ'DAN
LİSE ÖĞRENCİLERİ

AKTEPE HALKI FAŞİST BASKILARA BOYUN EĞMEYECEK

Sayıları 300-400'ü bulan faşistler 21 Mart Pazar günü saat 15.00'de izinsiz bir miting yaptılar. Bu miting sırasında faşistler sağa sola saldırıp, Aktepe Halkçı Gençlik Derneğini de yağmaladılar. Burada bulunan çok sayıda Halkın Sesi, Aydınlık ve Halkın Kurtuluşu dergilerini yırttılar. Daha sonra gelen iki otobüs dolusu polis, faşistleri halkın elinden kurtarmak için uzaklaştırdı. Halktan 50-60 yaşlarında bir kadının anlattığına göre, semtin futbol sahasında polis faşistlere iki tabanca vermiştir. Polisler daha sonra üzerinde tabanca görülen Nihat Kamacı'ya devrimci zannederek yakalamışlar, faşistlerin "o bizdendir" demeleri üzerine serbest bırakmışlardır.

Bu olaylardan iki saat sonra 06 AK 716 plakalı kırmızı bir Murat ve yeşil renkli bir Murat arabayla faşistler tekrar geldiler. Devrimcilerin evlerinin önünden geçerek, kurşun yağmuruna tuttular ve camların kırılmasına sebep oldular.

Mitingde ve daha sonraki evleri kurşunlama olaylarında isimleri tesbit edilen faşistler şunlardır: Kadir Kıpırdamaz, Sabri Özdemir (Aktepe Ülkü Derneği Başkanı) Nihat Kamacı, Orhun Orhan (General lakaplı), Malkoç (Keçiören Ülkü Derneği Başkanı), Hüseyin Özcan, Kemal Atik.

O günden sonra faşistler Aktepe'ye hergün gelmekte, halkın üzerine tabanca ile ateş edip, gözdağı vermeğe çalışmaktadırlar. Yine bu olaydan birkaç gün sonra semtimizin ilerici muhtarı Mehmet Doğan'ın evini kurşunlamışlar ve gece yatmakta olan çocuğu atılan kurşunlarla yaralanmaktan kıl payı kurtulmuştur. Hüseyin Atalmış'ın evi de aynı şekilde kurşunlanmıştır. Faşistler gittikten sonra da polis gelmekte ve adam arama bahanesiyle halka baskı yapmaktadır. Aktepe'de faşistlerin polise verdikleri isimlerin sayısı 20'yi aşmıştır. İsimlerinin polise verilmesinin nedeni Aktepe Halkçı Gençlik Derneğinin üyesi olmalarıdır. Faşistler çekildikten sonra polis derneğe karakol kurarak, kim gelirse tutmaya başlamıştır.

Onbeş gün içinde Ferhat Aydın, Enver Yamuroğlu, H. Hüseyin Atalmış, Mebru, Çoşkun Kökver, Naki Doğan ve Ercüment Şerbetçioğlu tutuklanarak Merkez Cezaevine götürülmüşlerdir. Bu arkadaşlara bir sürü hayalî olay kabul ettirilmek amacıyla 3-4 gün işkence yapılmıştır.

Biz Aktepeli yurtseverler olarak yapılan polis-faşist işbirliğini teşhir ediyoruz. Aktepe halkı bu baskıların nedenini çok iyi biliyor ve mücadele azmi daha çok kuvvetleniyor. Faşizme ve ülkemizin baş düşmanı iki süper devlete karşı açmış olduğumuz millî bağımsızlık mücadelemizi bastırmaya çalışıyorlar.

AKTEPELİ YURTSEVERLER

KÖYLÜLERİN DEVRİMDEKİ YERİNİ REDDEDENLERİN MASKESİ DÜŞÜYOR

Yirmi üç seneden beri, Ceylanpınar yakınında iki cırcıp arasında, Yukarı Hümeyra, Aşağı Hümeyra, Herma, Yeni Maden köylülerinin ortak olarak kullandığı mera, Muhammed Zavaro adında bir toprak ağası tarafından gaspedilmek istenmektedir.

Köylüler merayı kullanmaya devam ederlerse, ağanın silahlı adamları ve jandarmanın müdahalede bulunacağı tehdidi savurulmaktadır.

Köylüler, şimdiye kadar devletin ilgili organlarının toprak meselesini çeşitli şekillerde savsakladıklarını ve işi hep toprak ağalarının yararına sonuçlandırdıklarını, verdikleri dilekçelerin, dosyalarda tozlanacağını, görmektedirler. Bu yüzden toprak meselesini kendi yararlarına çözebilmek için öncelikle verecekleri birlikte mücadeleye güvenmektedirler.

Köylülerin toprak meselesinin, devrim meselesi olmadığını ve yine Türkiye'de faşist diktatörlüğün olmadığını çeşitli şekillerde ifade eden revizyonistlerin maskesini halkımız çeşitli şekillerde düşürmektedir. Bugün emekçi halk, "Ne Amerika Ne Rusya, Bağımsız Bloksuz Türkiye" şiarını haykırmaktadır. Bağımsız ve demokratik Türkiye'yi emekçi halk mutlaka kuracaktır.

BİR GRUP DEVRİMCİ
CEYLANPINAR-URFA

MALATYA LİSELERİNDE FAŞİST SALDIRILAR

19.4.1976 günü saat 13.00 sıralarında okuldan eve giderken yeni yol dolaylarında 25-30 kişilik Ülkü Ocaklı faşist grup dört devrimciye saldırdı. Saldırılanlardan Mehmet Ali İnce'nin çene kemiği kırıldı. Hüseyin Kınacı'nın sağ gözü zedelendi. Aslan Aslan'ın sırtına zincir ve sopalarla vurdular. Diğer bir devrimciyi muşta ile yüzünden yaraladılar.

M.Ali İnce koma halinde hastaneye kaldırıldı, burada tedavisi mümkün olmadığı için Ankara Hacettepe Hastanesine götürüldü. Tedavi için halktan iki günde 4500 TL. toplandı.

Olayın ikinci günü Gazi Lisesi öğrencisi dört faşist okulda polisler tarafından arandı. Aranan bu faşistlerin herbirinin üzerinden birer torba acı biber, zincir ve cop çıktı. Fakat karakolda hemen bırakıldılar. Bu saldırıyı yöneten azılı faşist boksör Osman Gelegel ve Yaşar Bozkurt hiç bir takibata uğramadılar. Öğrenciler can güvenliği için direneceklerini ve saldırganlara hak ettikleri dersi vereceklerini belirtiyorlar.

21.4.1976 günü dışardan gelen faşistler Turan Emeksiz Lisesine girdiler. Bizi kendilerini atacağımızı bilen faşistlerin imdadına polisler yetişerek onları zor durumdan kurtardılar. Dağıldıktan sonra tüm güçlerini okulun önüne toplayan faşistler devrimcilerin toplamasıyla onların üzerine saldırdılar. Devrimcilerin "KAHROLSUN FAŞİSTLER" sloganıyla karşı koymaları karşısında dağılmak zorunda kalan faşist güçlerin imdadına, yine polis arabası yetişmiş ve saldırıya uğrayan devrimcileri toplamak istemiştir. Ancak mahallenin kadınları polisin ve faşistlerin saldırısı karşısında devrimciler evlerine alarak savunmuşlardır. 22.4.1976 günü halk ve devrimciler Lise önünde toplandılar. Faşistler pabucun pahalı olduğunu gördüler ve polisin emri ile dağıldılar. Polis, daha sonra halka ve devrimcilere saldırdı. Yiğit bir şekilde karşı konuldu ve "KATİL POLİS" denilerek polis arabası taşlandı. Polisler halkın direnişi karşısında kaçmak zorunda kaldılar. Daha sonra polis rastgele devrimcileri topladı. Gözaltına alınan 15 kişiye hakaret edildi ve baskı uygulandı. İçlerinden 7 devrimci tutuklanarak Malatya Cezaevine kondular.

24.NİSAN.1976 GÜNÜ DOĞ. ŞEHİR'DE "HAYAT PAHALILIĞI VE FAŞİZMİ PROTESTO" YÜRÜYÜŞÜ VE MİTİNGİ HER TÜRLÜ KANUNİ FORMALİTESİ YERİNE GETİRİLDİĞİ HALDE KANUNSUZ İPTAL EDİLDİ.

MALATYA'DAN
BİR OKUYUCU

CHP'NİN İSMET PAŞA'DAN KALMA DIŞ POLİTİKASI

CHP yöneticileri, bir zamandan beri yeni bir millî savunma anlayışının sözünü etmektedir. Nedir bu "yeni millî savunma anlayışı"? Ecevit dahi bu soruya henüz açık bir cevap veremiyor ve bu anlayişın içeriğinin zamanla şekilleneceğini söylüyor. Fakat bugün görülebildiği kadarıyla, bu anlayış *yeni* değildir. İsmet Paşa'dan kalan dış politikaya, dünyamızdaki önemli değişmelere göre yeni bir biçim verilmektedir. Öz aynı kalmaktadır.

CHP yöneticileri de, dünyaya bakan herkes gibi ABD emperyalizminin gerileyişini ve Sovyet sosyal-emperyalizminin yükselişini görüyorlar. Fakat onlar, bu gerçek karşısında, Türkiye'nin millî savunmasını, Rus sosyal-emperyalizminden gelen tehdide karşı güçlendirmek yerine, onu kızdırmamak ve ona boyun eğmek eğilimini gösteriyorlar. CHP ileri gelenleri, iki süper devlet arasında şiddetlenen rekabetin yükselttiği savaş tehlikesini görmek yerine, kendilerini, bizzat saldırganın yaydığı "yumuşama" ve "barış" masallarına inanmaya zorluyorlar. Vahşi hayvanın saldırabileceğini düşünüp hazırlı olmaktansa, onun huyuna gidilerek yumuşatılabileceğine, inanmaya çalışıyorlar. Henüz belirgin olmayan "yeni millî savunma anlayışının" temelinde yatan düşünceler, denebilir ki bunlardır.

Revizyonistler, bugün Türkiye'de Rusya'ya dönük tek bir toplu iğne bulunmasına bile karşı çıkmaktadır. Onların bütün meselesi, Türkiye'yi Yeni Çarların tehdidi karşısında tamamen silahsız ve güçsüz bırakmaktır. Böylece Türkiye'yi Rus sosyal-emperyalistlerinden gelen her isteğe boyun eğen bir ülke haline getirmek istiyorlar. Revizyonistlerin yaptığı propaganda, toplumumuzun çeşitli kesimlerinde, bu arada CHP içinde de bir yankı bulabilmektedir. Artan Sovyet tehdidi karşısında halka güvenmeyenler, çareyi uzlaşmakta görüyorlar. Sovyetler Birliği hakkında yayılan hayaller, ona takılan "sosyalist" ve "barışçı" bir ülke maskesi burada büyük bir rol oynamaktadır. CHP yöneticileri "Sovyetler Birliğine güven vermek" düşüncesi altında Türkiye'nin millî savunmasını zayıflatan bir eğilimi dile getiriyorlar. Saldırıya hazırlanan, dünyanın her yerinde yayılma peşinde koşan bir emperyaliste "güven vermek" söz konusu olabilir mi? Yapılacak şey, saldırıya karşı hazırlıklı ve tehdide boyun eğmeyecek kadar güçlü olmaktır.

"İYİ SİLAHLANMAMIŞ BİR DEVLET İÇİN ISTANBUL'UN MEVKİİ GAYET TEHLİKELİDİR"

Bugün Sovyetler Birliği'nin büyük bir yayılma hırsı içinde olduğunu görmemek için kör olmak gerekir. Yeni Rus çarları, kendi ülkelerinin savunma ihtiyacını fersah fersah aşan bir silahlanma yarışı içindedir. Onlar, Hitler'in "tereyağı yerine top" imal etme siyasetini izliyorlar ve bu yüzden ekonomilerini büyük güçlüklere sokuyorlar, emekçi halk üzerindeki baskı ve sömürülerini ağırlaştırıyorlar. Askerî güçlerine dayanarak dünyanın tek efendisi olma siyasetlerini gizlemiyorlar. Bir yandan "barış" ve "yumuşama" masalları ile halkları uyutmaya çalışırken, bir yandan da zorbalık tehditleri savuruyorlar. En son Doğu Almanya Savunma Bakanı, Yeni Çarların "topları konuşturarak" yayılma isteklerini açıkça söylemiştir. (Günaydın, 1 Mayıs 1976) Zaten söylemese de yapılan hazırlıklar ve yığılan silahlar bunu göstermektedir.

Yurdumuz, yeni Rus çarlarının Akdeniz, Orta Doğu ve Hint Okyanusuna iniş yolu üzerindedir. Bu yüzden topun ağzında olan bir ülkede oturuyoruz. Böyle bir ülkenin yurtseverleri için tek doğru tutum, somut gerçeği kavramak, "saldırmazlık" hayalleriyle kendini ve halkı aldatmamak ve saldırgana karşı hazırlıklı olmaktır. Biz, savaşa karşıyız. Ama savaş, kafamızı devekuşu gibi kuma gömerek önlenemez. Eğer savaşa karşı isek, en doğru tutum, savaş tehlikesinin kaynağı olan iki süper devlete ve özellikle daha saldırgan bir karakter taşıyan sosyal-emperyalistlere karşı kararlı bir siyaset izlemektir. Teslimiyetçilik ve ödünler vermek, saldırgan hayvanın daha da saldırganlaşmasından ve savaşın yaklaşmasından başka bir şeye hizmet etmez. İkinci Dünya Savaşının tecrübesi ders olmalıdır.

Bu gerçekler karşısında biz, son zamanlarda Çetin Altan'ın eski tarih kitaplarından aldığı satırları, çok yerinde ve zamanında bir uyarı olarak anlıyoruz. René Pinon adlı tarihçi 1905'lerde şöyle yazmaktadır:

"...Güçsüz ve iyi silahlanmamış bir devlet için İstanbul'un mevkii gayet tehlikelidir. İçinde kudretli bir askerin kapalı bulunduğu bir evin anahtarını sakat bir kapıcıya teslim etmeye benzer bu. Böyle bir durum, zayıf bir devleti korkunç serüvenlere ve yabancılardan yardım dilenmeye sürükler."(Çetin Altan, Politika, 28 Nisan 1976)

Gerçeklerden kaçmak ve "yumuşama" masallarına inanmak, yurdumuzu felaketlerden kurtaramaz ve bağımsızlığımızı koruyamaz. Türkiye bugün 1905'lerdekinden daha da büyük bir emperyalist tehdit altındadır. Yurdumuz iki süper devlet arasındaki rekabetin yoğunlaştığı Avrupa ile Orta Doğuyu birleştiren yerdedir, üstelik Sovyetler Birliği'nin "zayıf kanat" olarak gördüğü ve yayılma çabalarını yoğunlaştırdığı Avrupa'nın Güney kanadı üzerindedir. 1905 yıllarının çarlarından farklı olarak, bugünün yeni çarları köhnemiş değil genç ve saldırgan bir emperyalistin temsilcisidirler. Sovyetler Birliği, Akdeniz'in en büyük iki askerî gücünden biridir ve Boğazlara egemen olmak, Yeni Çarların dünya hegemonyası planlarında kilit bir öneme sahiptir. Lenin, yayılma politikasını Rus Çarları ile birlikte yıkmış ve Boğazlar üzerinde Türkiye'nin tam egemenliğini savunmuş, Boğazların savaş gemilerine kapatılmasını istemişti. Lenin'in devrimci Sovyetlerini ortadan kaldıran Kruşçev-Brejnev revizyonist kliği ise Boğazlara hakim olmak ihtirası içindedir.

CHP'NİN DIŞ SİYASETİ KAPALI KUTUDUR

CHP yöneticileri arasında, hem yükselen sosyal-emperyalist tehdidi görmeyenler, hem de bu tehditten korkarak boyun eğme siyasetini savunanlar görülmektedir. Fakat her iki eğilim de, sonuç olarak aynı kapıya çıkmaktadır. Ve hatta her iki eğilim aynı insanlarda bile bulunabilmektedir. CHP grubunun Sovyetler Birliği ile bir saldırmazlık paktı imzalaması meselesini gündeme almayışı hiç şüphesiz olumlu bir tutumdur. Ne var ki, Ecevit'in yaptığı konuşma, hem Rusya hem de ABD ile uzlaşmanın izlerini taşımaktadır. Hatta son zamanlarda CHP içinde gittikçe daha tehlikeli hale gelen ve birinci planda mücadele edilmesi gereken Sovyetler Birliği ile uzlaşma eğilimidir. Ecevit'in saldırmazlık paktı konusundaki konuşması, iki süper devlete karşı millî bağımsızlıktan yana kararlı bir tutumu yansıtmamaktadır. Ecevit, her iki süper devleti de "idare" etmeye çalışmakta ve özellikle yeni Rus çarlarını kızdırmamaya önem vermektedir.

Ecevit, Sovyetler Birliği ile saldırmazlık paktı meselesinin gündeme alınmasına karşı çıkarken, millî bağımsızlığı koruma ve yurt savunmasına hazır olma noktasından hareket etmemektedir. CHP Genel Başkanı, "saldırmazlık paktlarının muhalefet tarafından parlamentoya getirilmesinin adet olmadığını" söylemekte ve kendi gerçek tutumunu karanlıkta bırakmaktadır. Ecevit böyle bir pakta taraftar mıdır? Parlamentoya getirip getirmemek ayrı bir meseledir, fakat böyle bir saldırmazlık paktı yurdumuzun menfaatlerine uygun mudur? Halk, CHP'den bu sorunun cevabını açık olarak vermesini bekliyor.

Ecevit, sık sık siyasette açık olmanın erdemlerinden söz etmektedir. Fakat CHP'nin dış siyaseti tamamen bulanıktır. CHP, yalnız Sovyetler Birliği ile saldırmazlık paktı meselesinde değil, Kıbrıs konusunda da açık bir siyaset savunmaktan kaçınmıştır. Ecevit, döne döne bu konuda hükümetin bir siyaset açıklamasını istemiş, kendi siyasetlerini ortaya koymamıştır. Peki bu şartlar altında halk yığınları, CHP'nin hangi siyasetine bakacak ve güvenecektir? CHP'nin dış siyaseti kapalı bir kutudur ve içinden ne çıkacağı belli değildir. Bu yüzden CHP, ne halk yığınlarına güven vermektedir, ne ABD'ye, ne de Sovyet sosyal-emperyalistlerine!

Gerçi Ecevit, saldırmazlık paktının gündeme alınmasına karşı çıkmıştır, fakat iktidar bu konuda bir öneri getirirse, CHP'nin tutumunun "belki de olumlu" olacağını söylemektedir. İktidar olmak ve halkın umudu olmak iddiasındaki bir partinin lideri, temel siyasî meseleleri "belki" laflarıyla geçiştirmektedir. Böyle bir tutumun nesine güven duyulabilir? CHP yönetiminin Türkiye'nin bağımsızlığını ilgilendiren en temel konularda ne yapacağı belli değildir. Hatta Sovyet tehdidine "belki" teslim olunabileceği gibi çok tehlikeli bir eğilim de görülebilmektedir.

Diğer yandan Ecevit, dünyadaki gelişmelerin "önümüzdeki birkaç yıl" içinde ne olabileceğinin belli olmadığını söyleyerek de Sovyetler Birliği ile saldırmazlık paktı konusunda bugünden bir tavır almanın gereksiz olduğunu belirtmektedir. Umalım ki, bu sözler Sovyetler Birliği'nin saldırgan ve yayılmacı politikasına duyulan bir güvensizliğin sonucu söylenmiş olsun.

Sovyetler Birliği ile "saldırmazlık paktı" imzalamak, Türkiye'yi kurt önünde kuzu haline getirmektir. Kurdun kuzuya saldırmayacağına dair attığı imzanın bir değeri olabilir mi? Aslında Türkiye bir kuzu değildir, bütün emperyalistler için çetin bir cevizdir. Türkiye'nin 40 milyonu aşan büyük bir insan gücü vardır. Topraklarımız geniş, iktisadî kaynaklarımız zengindir. Tarihinde şanlı bir kurtuluş savaşı olan bağımsızlığına tutkun bir halkımız var. Ama bütün bunlara rağmen, emperyalizmle işbirliği eden veya teslimiyetçi sınıfların temsilcileri 30 yıl önce Türkiye'yi ABD emperyalizminin hegemonyasına teslim ettiler. Bugün ise, yükselen ve daha tehlikeli olan süper devlet, yurdumuza girerken Türkiye'nin bir kuzu haline getirilmesinden yararlanmaktadır. Bu sebeple CHP'nin saldırmazlık paktı karşısında açık ve kararlı bir tutum almayışı, yurdumuzun menfaatlerine zararlıdır.

İMZALANMASI GEREKEN SALDIRMAZLIK PAKTI YUNANİSTAN'LADIR

CHP'nin Ege konusundaki tutumu da, Sovyetler Birliği'ne boyun eğme eğilimleri ile birbirini tamamlıyor. Karamanlis, Türkiye ile saldırmazlık paktından söz ettiği zaman bir CHP ileri geleni, "Yunanistan ile saldırmazlık paktının Ege'deki durumu olduğu gibi kabul etmek anlamına geleceğini" söylüyordu. Peki nerde kaldı "Yunanistan'la aramızdaki meselelerin barışçı görüşmelerle çözümü" siyaseti? Yani Türkiye, Ege'deki durumu kuvvet veya tehdit yoluyla mı değiştirmelidir?

CHP, büyük devletler arasında manevra yaparak Yunanistan'a karşı güçlenme siyaseti izlerken çok tehlikeli bir oyun oynamaktadır. Bu siyaset, yurdumuzun uzun vadeli menfaatlerini düşünmeyen, dar-milliyetçi bir bakış açısının ürünüdür. Tercüman yazarı Ergun Göze şöyle yazıyor:

"Türk-Yunan harbi kaçınılmaz görünmektedir. Yunanistan'ın Türkiye'ye saldırmazlık paktı teklifi de, aslında bu muhtemel harbin peşin hazırlanan kılıfı olarak ele alınmalıdır. Durup dururken Yunanistan'ın bu teklifi manidardır... Yunanistan'la harbin kaçınılmaz olduğu esasına göre ayarlanacak olan bir dış politika, ancak bizi böyle bir harpten koruyabilir. Saldırmazlık paktını ise aradaki FIR, kıta sahanlığı, karasuları, On İki Ada, Batı Trakya meseleleri kati surette halledilmedikçe imzalamamalıyız. Aksine Yunanistan'ı bunaltacak ve saldırgan bir duruma sokacak bir politika çizgisinde sabır ve metanetle bulunmalıyız."(Tercüman, 2 Mayıs 1976)

Görüldüğü gibi, en azgın şovenler de "yeni bir millî harp anlayışı" geliştirmektedirler ve bu anlayışla CHP'deki eğilimler arasında önemli benzerlikler vardır.

Türkiye, süper devletlerden birine sırt dayayarak Yunanistan'a karşı bir kuvvet politikası mı izleyecektir? Yoksa Yunanistan ve diğer komşu Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk kuran bir Türkiye, süper devletlere, özellikle sosyal-emperyalistlere karşı hazırlıklı bir yurt savunması politikası mı izleyecektir? Önümüzdeki soru budur. Birinci politika geleceğe dönük bir bakış açısından yoksundur, maceracıdır, şovendir ve yurdumuzun geleceği ile kumar oynamaktır. İkinci siyaset ise, halkımızın ihtiyacı olan bağımsızlıktan yana dış politikadır.

Yunanistan'la dostluk kurma konusunda aktif ve yapıcı bir tutum almayan bir siyaset, amacı ne olursa olsun, sonuç olarak Türkiye'yi süper devletlerden birine muhtaç kılacak olan siyasettir. Bu siyaset süper devletlerden birine boyun eğmeden yürütülemez.

İSMET PAŞA SİYASETİ: KUVVETLİYE BOYUN EĞME

CHP'nin denge siyaseti İsmet Paşa tarafından çizilmişti ve bugün de devam ettirilmektedir. Esasen Ecevit, bunu açıkça söylemektedir. CHP Genel Başkanı, grupta yaptığı konuşmada "özellikle dış politika alanında" İsmet Paşa'nın iyi bir öğrencisi olduğunu belirtmiştir.

İnönü, bir tarihte "Büyük devletlerle işbirliği yapmak, vahşi bir hayvanla aynı yatağa girmeye benzer" demişti. Bu söz önemli bir tarihî tecrübeyi ortaya koymaktadır. Ne var ki İsmet Paşa'nın dış politikası, daima dünyanın en vahşi hayvanı ile uzlaşma politikası olmuştur. İsmet paşa, İkinci Dünya Savaşı yıllarında Hitler emperyalizmine teslim oldu ve "tarafsızlık" perdesi altında Hitler dostu bir siyaset izledi.(Bkz. "Dün Hitler Faşistleri, Bugün Brejnev Revizyonistleri", Halkın Sesi, Sayı 35)

Gene İsmet Paşa, İkinci dünya Savaşı sonunda Hitler yenilince, bu sefer de zamanın genç ve yükselen emperyalisti olan ABD'ye yöneldi. O zaman ABD, "hür demokrasinin" ve kurtuluş isteyen milletlerin savunucusu pozundaydı. ABD, köhnemiş İngiliz ve Fransız sömürgecilerine karşı verilen millî kurtuluş savaşlarının yanında gözüküyor ve sömürgelikten kurtulan ülkeleri ken-

(Arkası 11. sayfada)

YURTSEVER SAFLARIN PARÇALANMASI KİME HİZMET EDER ?

Yukarda kapak resmini yayınladığımız 7 GÜN dergisinin 27 Nisan tarihli 190. sayısında AYDINLIK dergisinin fikirlerini savunan devrimcilerin CHP düşmanlığı yaptıklarını CHP mitinglerinde olay çıkarttıkları iddia ediliyor ve bu yüzden CHP ile devrimciler arasında faşizme karşı bir birliğin mümkün olmadığı söyleniyordu.

7 GÜN dergisinin bu yayınıyla ilgili olarak AYDINLIK dergisinin fikirlerini savunan bir grup genç bir açıklamada bulunmuşlar ve bu açıklama 7 GÜN'de yayınlanmıştır. Açıklamada faşizme karşı mücadelede birliği zedeleyen tutumlar eleştirilmekte ve CHP ile devrimcilerin birliğini bozma çabalarının MC'ye yaradığı belirtilmektedir. Biz, bu açıklamaya katılıyoruz. Ancak, 7 GÜN dergisinin bu açıklamanın başına koyduğu girişin, devrimcilerin ifade ettikleri gerçekleri yansıtmadığı görüşündeyiz.

7 GÜN dergisi açıklamaya koyduğu giriş notunda, "devrimcilerin, CHP'nin Tandoğan mitinginde istenmeyen sloganları atanları ajan-provokatör olarak niteledikleri - ni" yazmaktadır. Oysa, 7 GÜN dergisinde, yayınlanan açıklama da dahil olmak üzere devrimciler hiç bir yerde bu iddiada bulunmamışlar, mitinglerde hatalı davranan bazı devrimcilerle ajan-provokatörleri ayırt etmişlerdir.

Bu noktaları kaydettikten sonra şunu belirtelim: Bugün devrimcilerle CHP'nin arasını açmaya çalışan tutum gerçekten de halkın yararına değildir ve MC'ye hizmet etmektedir. Biz, 7 GÜN dergisinin böyle bir tutum içinde olmadığına eminiz. Ancak yine de, son günlerde devrimcileri tecrit çabalarının artması bakımından bu konuya değineceğiz.

Faşistler devrimci ve yurtsever akımları tek tek ezebilecekleri bir ortamı oluşturmaya uzun bir zamandan beri gayret ediyorlar. AYDINLIK ve HALKIN SESİ dergileriyle, Devrimci Gençlik Birlikleri ve Halk Birliklerine yöneltilen saldırı ve tertipler bu gayretlerin bir parçasıdır. Bu saldırı ve tertipler, Milli Güvenlik Kurulunun 1975 Eylülü başlarında yaptığı bir toplantıda alınan kararlarla başlatıldı. Uşak'ta, İzmir'de, Fethiye'de CHP mitinglerinde olay çıkaran sivil polisler, daha sonra kendileriyle konuşan gazetecilere "Proleter devrimci 'aydınlar' grubundan olduklarını" söylediler. Eski AP milletvekili Aydın Yalçın, bir günlük gazetede 20 Ocak günü yazdığı makalede, revizyonistlerle de birleşerek devrimcilerin tecrit edilmesi gerektiğini yazdı. Daha sonra hakim sınıfların çeşitli temsilcileri bu fikirleri ileri sürdüler. Bugün, devrimcilerle CHP arasında düşmanlık yaratmak çabaları, bu saldırı ve tertiplerin varmak istediği amaca hizmet etmektedir. Bu noktayı hatırlatmak yerinde olur:

7 GÜN dergisinin devrimciler hakkında "bunların kurduğu Halk Birlikleri vardır. Örneğin Tuzluçayır Halk Birliği, Mecidiyeköy Halk Birliği" şeklinde yayın yaptığı sırada Mecidiyeköy Halk Birliği üzerinde polis baskısı devam ediyordu. Ve altı dernek üyesi kanunsuz olarak gözaltında bulunduruluyordu.

Biz faşist baskı ve saldırılara karşı, demokratik mevzileri korumanın bütün halkın dayanışması ile mümkün olacağına inanıyoruz. Ve bu bakımdan şemsiyelere değil, emperyalizme ve faşizme karşı bayrak açan halka güveniyoruz. Şüphesiz ki halkın saflarında CHP'de yer almaktadır.

Emperyalizme ve faşizme karşı CHP ile dayanışmaya gelince, bu, "şemsiye açılmasına" bağlı değildir. Çünkü böyle bir dayanışma ortak menfaatlere dayanmaktadır. Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele sürdükçe CHP'li yurtseverlerle dayanışma ve dostluğumuz da sürecektir.

Nimet Arzık

"Gazeteler işbirliği ettiler. İktidarı ele geçirdiğimizde aman sert eleştirilerde bulunmayalım, aman kösteklemeyelim diye.

"Çocuklar, sessiz sessiz dayağın zincirlisini, sustalısını yediler ses etmeden, aman onların zamanında olay çıkmasın diye...

"O kadar demokrattık ki, işkencecileri bile yerlerinde bırakmak şöyle dursun terfi ettirdik... Örnek vereyim mi?

"Hesap sormayacağız dedik, gençliğin sırtından. İyi mi?

"Hani o, anaların babaların önünde, çizmelerine şrak şrak şrak diye kamçı vuran doktor Mamak'ta (Askerî Cezaevinde). Onu yerinden sarstığımız zaman iktidarda kim vardı?

"Kim vardı pirlerim?

"Üç kez ceza yedi Tabibler Odası'ndan, başka nedenden. Gerçek nedenin üstüne gitmiyordu Tabibler Odası, gidemezdi, iktidar gitmedikten sonra!...

"Tenezzül bile etmedi açıklama yapmağa kendisini çağıran ve neden kayıtlı olmadığını soran Tabibler Odası'na. Ecevit iktidardaydı.

"Bize gene "DUR-SUS" diyorlardı.

"Bize daha ne diyorlardı biliyor musunuz? 'Genel Kurmay Başkanı koruyor' diyorlardı...

"O zaman gene bizler uğraşmıştık, tutukluların başından kamçılı doktoru sökmek için. İktidar kimdeydi o zaman?"

(7 GÜN, 27 Nisan 1976, Sayı 190)

Dört Türkiyeli yurtseverin iltica hakkı davaları başlıyor

Dört Türkiyeli yurtseverden en son tutuklu Mustafa Tutkun da serbest bırakıldı. Şimdi yetkili makamlar Zirndorf'ta siyasî iltica konusunu incelemeye başladı. Alman devrimcilerinin bir çağrısında şöyle deniliyor:

"F.Almanya'da tutuklu bulunan Türkiyeli yurtseverlerin serbest bırakılması için yürütülen protesto kampanyası başarılı oldu. Şimdi bu mücadele, onlara siyasi iltica hakkının tanınması için yürütülmelidir. Siyasî iltica'nın tanınması için, Alman makamları, söz konusu arkadaşların gerçekten, Türkiye'de siyasî takibat altında olup olmadıklarını kıstas alıyorlar. Oysa, başından beri onları, "Türkiye'deki rejimi zorla devirmek için cürüm örgütü kurmak" iddiası ile yargılayanlar kendileridir. Köln mahkemesi, sanıklara karşı başından beri keyfî bir şekilde davranmış, hukuk kurallarını hiçe saymış, onların kafalarının içindeki anti-emperyalist ve anti-faşist fikirleri mahkum etmeye çalışmıştır. Türkiyeli yurtseverlere karşı yürütülen davranış, sadece mahkemeyi değil, aynı zamanda Alman Cinayet ve Cürüm Polisini, Almanya Anayasasını Koruma Teşkilatını ve Alman İstihbarat Teşkilatını da ilgilendirdiği, bunların Türkiye Milli İstihbarat Teşkilatı ile ortak olarak bu davayı hazırlamış oldukları artık iyice açığa çıkmıştır.

"Bu durumda, bugün Türkiyeli yurtseverlere siyasî iltica hakkının tanınması için mücadele edelim!

"Onların Türkiye'ye teslimine karşı çıkalım!

Alibeyköy halkı komandolara gereken dersi veriyor

Eyüp-Alibeyköy bölgesinde sık sık işçilere ve bölge sakinlerine saldırılar düzenleyen faşist komandoların derneğine kalabalık bir işçi kitlesi giderek gereken cevabı vermişlerdir.

Bilindiği gibi faşistler bir süreden beri fabrikalara işçi kisvesi ile giderek, mahallelerde dernek açarak önemli işçi semtlerine yuvalanıyorlar. Buralarda halka zorbalık uyguluyorlar. Hükümetin ve devlet kuvvetlerinin de yardımıyla etkinlik kazanmaya çalışıyorlar. 12 Mart'ın tanınmış işkencecilerinden Türkeşçi Yüzbaşı Fehmi Altınbilek'in de Eyüp'e atanması faşistlerin bu bölgeye önem verdiklerini göstermektedir.

Komandolar burada halka gözdağı vermek için gövde gösterisi yapıyorlar ve zaman zaman da tek buldukları ilerici yurttaşları dövüyorlar. Evvelki hafta 1 Mayıs afişlerini yapıştıran iki işçiyi, arkadaşlarından ayrıldıktan sonra yalnız yakalayarak ağır şekilde dövmüşlerdir. Faşistler, bu işçileri boğarak öldürmek istemişler, ancak çevreden halkın yetişmesi ile iki işçi kurtarılmıştır. Alibeyköy sakinleri Mart ayının sonlarında Sigorta Hastanesi yanındaki Ülkücü İşçiler Derneği civarında ölü bulunan işçinin de katilinin faşist komandolar olduğunu söylemektedirler. Demirdöküm Fabrikasında çalışan ve DİSK üyesi olan Süleyman Berk adındaki işçinin daha önce Eyüp Ülkü Ocaklarına kayıtlı olduğunu, ancak sonradan onlardan ayrıldığını arkadaşları belirtmektedirler. Süleyman Berk'in arkadaşları Türkeş'in "Davadan döneni vurun" talimatına uygun olarak katledildiğini açıklamaktadırlar.

Faşistlerin bütün bu saldırı ve cinayetlerinden nefret eden Alibeyköy halkı, bugüne kadar iki defa komandoların derneğini basmıştır. Emekçiler, halk düşmanlarını kendi semtlerinde barındırmamaya kararlıdır. Faşistlere karşı mücadele mümkün olan en geniş kitlenin harekete geçirilmesi temelinde sürdürülürse, onların faaliyetlerini engellemek zor olmayacaktır. Devrimciler halkı seferber etmeli ve özellikle bu nokta üzerinde durmalıdırlar.

FAŞİST TERÖR SÖYLENTİLERİ KİME HİZMET EDİYOR ?

Son zamanlarda, Ankara'nın ve Istanbul'un bazı çevrelerinde Türkeşçilerin darbe yapacağı ve milleti asıp keseceği" şeklinde söylentiler yayılmaktadır. Bu söylentiler, ilerici yazarların yazılarına da yansımaktadır.

MC faşistleri, her geçen gün halktan daha çok kopmakta ve milyonlarca yurtsever ve emekçinin silinmez nefretini toplamaktadırlar. Onların işledikleri her bir cinayet, yaptıkları her bir saldırı faşizme karşı nefreti ve faşizmi yok etme isteğini yaygınlaştırmaktadır. İşçilerden, memurlara, köylülerden ortaokul öğrencilerine kadar yüzlerce, binlerce, yüzbinlerce insan, faşizmi protesto ediyor, mücadele ediyor, direniyor.

MC faşistleri, ayakta kalabilmek için toparlanmaya çalışıyor ve saldırıyorlar . Saldırılarıyla hem halkı sindirmek istiyorlar, hem de hakim sınıflara ve Amerikan emperyalizmine güven vermek, onların tam desteğini sağlamak istiyorlar. Ama faşist saldırılara karşı geniş halk kitlelerinin tepkileri hakim sınıfları ve faşistleri parçalamaktadır. MC partileri, çeşitli meselelerde birbirlerine düşmekte ve didişmektedirler. Suç ortakları, birbirlerinin kuyusunu kazmaya çalışmaktadırlar.

En azgın ve en saldırgan unsurların oluşturduğu Türkeşçiler, gözü dönmüşçesine yeni yeni saldırı ve tertiplere girişmektedirler. Onlar o kadar çok suç işlemişlerdir ki, sonu çıkmaz olan bir yolda koşturmayı tek çare olarak görmektedirler. Türkeşçiler küçük bir azınlık olduklarından devletin kilit noktalarını ele geçirerek, komplolar ve entrikalar düzenleyerek, ajan-provokatörler kullanarak duruma hakim olmaya çalışıyorlar.

Türkeşçiler, özellikle ordu içinde kilit mevkilerde ve vurucu birliklerde yuvalanmaya büyük bir önem vermektedirler. Onlar, 12 Mart sırasındaki tasfiyelerden ve ordunun faşistleştirilmesi çalışmalarından yararlanarak bir cunta teşkilatlamaya çalışmışlardır. Olaylara ve söylentilere göre, ordu içindeki bu cuntanın başını Kara Kuvvetleri Komutanı Namık Kemal Ersun çekmektedir. Gazete haberlerine göre bu cunta, Genelkurmay Başkanı Sancar'ı da tasfiye etmek istemektedir. Türkeşçilerin, Özaydınlı'nın Hava Kuvvetleri Komutanı olmasını önlemek için başvurdukları tertipler, ordu saflarında haklı ve kuvvetli tepkiler yaratmıştır.

Yönlendirici ve vurucu unsurunu Türkeşçilerin oluşturduğu MC'nin uyguladığı faşizm, Amerika ve Avrupa emperyalistlerine yakın olan çeşitli siyasi çevrelerde de tepkiler yaratmaktadır . Bu tepkilerin bir örneği olarak "Meydan" dergisinin Mayıs sayısında yayınlanan bir yazıya sayfalarımızda yer veriyoruz...

BÜYÜK BURJUVAZİNİN BİR KESİMİ MC'NİN FAŞİST SALDIRILARINA KARŞI ÇIKIYOR.

"Şimdilerdeki taktik, hem çok korkunç, hem de verimlidir. Sağ 180 bin milis gücüne dayandığını açıklamaktan çekinmemiştir. Bu milis kuvvetleri Taksim'de "Kanlı Pazar" yaratmışlardır. Olayları önlemek için gönderilen güvenlik kuvvetlerinin gözü önünde insanlar öldürülürken görevli polisin başını başka tarafa çevirdiğini herkese gösteren fotoğraflar gazetelerde yayınlanmıştır. Oynanmadık oyun bırakılmamakta, işlenen cinayetler, ardı arkası gelmeyen yeni cinayetlerle unutturulmaktadır."

"Memur kadroları A'dan Z'ye alt-üst edilmiş, bugün. Başbakan yardımcılarından birisi, Başkentte silahlı eşkiyaların işledikleri cinayeti "Türk polisine yardım" saymakta, Adalet Bakanı ise bir başka öldürme olayının vatanseverlikten ileri geldiğini duyurarak alkış toplamak yöntemini yeğlemektedir. Koltuklarına rahat rahat gömülen bu beyler, Ordunun beylik tabancaları ya da Kırıkkale yapısı silahlarla suçüstü yakalananları, Devlet Bakanları, neredeyse madalyalandıracak ölçüde ileri gitmektedirler."

(MEYDAN, Mart 1976, Sayı 531-13 S. 57-58)

Faşistler bağımsızlık ve demokrasi mücadelesini pasifleştirmek, halkın saflarında yılgınlık ve korku yaymak için çeşitli söylentiler yayıyorlar. "Filan gün darbe olacak, şu kadar insana şöyle yapılacak", "iktidara karşı çıkanlar mimleniyor" vs. faşistler eskiden beri, özellikle halkın mücadelesinde sıçramalar olduğu sıralarda devrimci mücadeleyi baltalamak için böyle söylentilere muhtaç olmuşlardır. Revizyonist ve teslimiyetçi korkular, daima faşistlere yardımcı olmuştur. Bugün de, fısıltı gazetesi bu amaçla işletilmektedir.

Faşist katliam söylentilerine itibar etmek yerine, gözler 1 Mayıs'ta faşizme karşı birleşen yüz binlerce işçiye; Ceyhan'da, İskenderun'da, Ankara'da toplanan yüz binlerce halka; Pazarcık'da toprak ağalığına ve MC'ye karşı mücadele eden binlerce köylüye çevrilmelidir. Bütün halkın silinmez nefretini toplayan MC faşistleri, saldırganlık ve darbecilikle, muratlarına eremeyeceklerdir. Eğer, faşistler, can havliyle bir darbe teşebbüsüne cüret ederlerse feci şekilde yanıldıklarını göreceklerdir. MC hükümetinin düşürülmesi için tüm çalışanların grevi ve toprak mücadelesi çevresinde birleşen milyonlarla halk onlara layık oldukları dersi verecektir.

YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!

Bu hafta "Yurtsever Basına Özgürlük" kampanyası ile ilgili olarak dergimize Perşembe'den 216, Yeşilova'dan 12, Lozan (İsviçre)'den 32 olmak üzere 260 imza gelmiştir. Parti ve derneklerden gelen mesajlar ise şöyledir:

TBP KADIKÖY GENÇLİK KOLLARI ADINA MAHMUT ÇAĞDAŞ

Faşist MC iktidarı azgın bir şekilde emekçi halka, gençliğe, devrimcilere, yurtsever ve namuslu her insana saldırmaktadır. Son günlerde ise, faşizm çirkefinin mel'un ellerini devrimci ve yurtsever basın organlarına da uzattığını görüyoruz. Bu meyanda, HALKIN SESİ ve HALKIN KURTULUŞU dergilerine yöneltilen baskıları nefretle karşılıyoruz.

FAŞİST ZULÜM VE BASKILAR HALKIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAZ!
KAHROLSUN FAŞİST MC! YURTSEVER BASINA ÖZGÜRLÜK!
NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE

MEM-DER MERSİN ŞUBE BAŞKANLIĞI:

Son günlerde yurtsever ve ilerici basına, özellikle HALKIN SESİ'ne yapılan faşist baskılar yoğunlaşmaktadır.

HALKIN SESİ'ne ve tüm ilerici basına yapılan faşist baskıları ve kanunsuz uygulamaları lanetleriz.

Dostça selamlar.

BURDUR BUCAK GENÇLİĞİ VE KÜLTÜR DERNEĞİ

Düşünce ve basın özgürlüğü üzerindeki baskılar son zamanlarda iyice şiddetlendi. Demokrasi düşmanları, ilerici devrimci yayınların basılmasını ve halka ulaşmasını engellemek için her yola başvuruyorlar. Kitap, dergi, plak, poster, afiş toplatmalar, film ve oyun yasaklatmalar, yöneticileri ve yazarları gözaltına alma çabaları bunun açık örnekleridir.

Bu baskıların amacı, halkı gerici düşüncelerin karanlığına mahkum etmek, ilerici düşünceyi halka ulaşmadan boğmaktır.

Bucak Gençlik ve Kültür Derneği olarak bu baskılar karşısında susmanın daha fazla baskıya yol açacağı inancını taşıyor ve emekçi halkımızın taleplerini kararlılıkla savunan, tüm yurtsever ve devrimci yayın organları ve yazarlar üzerindeki faşist baskı ve tertipleri şiddetle protesto ediyoruz. Ayrıca tüm yurtseverleri bu kampanyaya katılmaya çağırıyoruz.

YURTSEVER BASINA HÜRRİYET!..
KAHROLSUN İKİ SÜPER DEVLET VE ONUN İŞBİRLİKÇİLERİ!...
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!..
BASKI VE ŞİDDETE SON!..

BAŞKAN	SEKRETER	SAYMAN
Mustafa Akbıyıkoğlu	Ziya Özcan	Mehmet Ali Güngör

KAPFER-GENEL-İŞ SENDİKASININ ANKARA ŞUBE SEKRETERİ CAHİT ÇETECİOĞLU:

Bugün M.C iktidarı bir yandan halka azgınca saldırırken diğer yandan yaptığı yolsuzluklar, aldığı rüşvetlerle halkımızı azgınca sömürüyor, yurdumuzu emperyalistlere satıyor.

Bütün bu kirli çamaşırlarını ortaya koyan devrimci yayın organlarına saldırıyor. Bunun açık örneği de HALKIN SESİ dergisinin 45 inci sayısında Hava Kuvvetleri Komutanı Alpkaya'nın aldığı rüşvet olayının açıklanmasından sonra baskıların yoğunlaşmasıdır.

HALKIN SESİ, AYDINLIK, HALKIN KURTULUŞU, DEVRİMCİ GENÇLİK dergilerine yapılan baskıları ve RIZGARİ dergisinin kapatılmasını protesto eder tüm yurtseverleri bu konuda seslerini yükseltmeye çağırırım.

AVUSTURYA'DAN HALKIN SESİ DERGİSİNE:

Bizler aşağıda isimleri yazılı bulunan Türkiyeli ve Avusturyalı yurtseverler olarak Türkiye'de ilerici basına özellikle HALKIN SESİ dergisine yapılan faşist baskıları kınar, HALKIN SESİ dergisinin Türkiye halklarının kurtuluşu için iki süper devlet ABD emperyalizmi ve Rus Sosyal-emperyalizmine ve işbirlikçilerine karşı kararlı mücadelesini destekliyoruz.

Kahrolsun iki süper devlet ve onların Türkiye'deki kemik yalayıcıları.

Yaşasın tüm dünya halklarının çelikten mücadelesi.

Salih Canüzmez	Ali Bozkaya
Yusuf Haddadoğlu	Wilfried Graft
Kemal Arkın	Elisabeth Vykoukal
Erol Sever	Robert Fiztum
Ömer Evirgen	Karl Peter Schwars

TÜRKİYE HALKININ MÜCADELESİNİ DESTEKLİYORUZ

Türkiye'deki Amerikan yanlısı faşist Milliyetçi Cephe hükümeti her gün yurtseverleri ve devrimcileri katletmektedir. Yurt çapında ve uluslararası alanda tecrit olmuş olan işbirlikçi kapitalistlerin ve toprak ağalarının Amerikan emperyalizmine bağımlı hükümeti bütün halk tabakaları üzerindeki baskısını artırmaktadır. BAĞIMSIZ, BLOKSUZ VE DEMOKRATİK BİR TÜRKİYE için halkın mücadelesinin yükselmesi karşısında MHP'nin faşist komandoları güvenlik kuvvetleriyle işbirliği halinde faşizme ve emperyalizme karşı çıkan herkese saldırmaktadır.

"Son günlerde haftalık yurtsever ve devrimci dergiler bu faşist baskıdan ağır bir şekilde zarar görmüşlerdir. *Halkın Sesi, Halkın Kurtuluşu ve Devrimci Gençlik* dergilerinin sorumluları kanunsuz bir şekilde tutuklanmıştır.

Halkın Sesi dergisinin 49. sayısında yayınlanan (23 Mart 1976) binlerce demokrat ilerici ve yurtseverin imzaladığı protesto bildirisinin metnini yayınlıyor ve imzaya açıyoruz.

Anti-faşist selamlarımızla.

AEOM (Madagaskarlı Öğrenciler Derneği)
ASEC (Komorlu Öğrenciler ve Stajyerler Derneği)
FEANF (Fransa'daki Siyahi Afrikalı Öğrenciler Federasyonu)
JCMLF (Fransa Marksist - Leninist Komünist Gençliği)
Humanité Rouge (Kızıl İnsanlık)
Parti Socialiste (Fransız Sosyalist Partisi ve Gençlik Kolu Üyeleri)
PCR(M-L) Devrimci Komünist Partisi (Marksist-Leninist)
UEİF (İranlı Öğrenciler Birliği)
UETF (Fransa Türkiyeli Öğrenciler Birliği)
UGET (Tunuslu Öğrenciler Birliği)

BÜTÜN YURTSEVERLERE, İŞÇİLERE, KÖYLÜLERE, GENÇLERE VE AYDINLARA

HALKIN SESİ'NİN ÇAĞRISI

Pazarcık köylüleri zalim toprak ağalarına ve MC iktidarına karşı TOPRAK ve HÜRRİYET mücadelesi vermektedir. Yüzlerce yıldan beri topraklarından yoksun bırakılan ve ağa topraklarında marabalar, ortakçılar ve ırgatlar olarak sömürülen ve ezilen köylülerimiz, gaspedilmiş topraklarını ve hazine topraklarını almak istemektedirler. Pazarcık köylüleri gerçek demokrasi için, TOPRAK ve HÜRRİYET için mücadele etmektedirler. Maraş'ın zalim ağaları MC iktidarına dayanarak ve askerî kuvvetleri kullanarak köylülerimizin haklı mücadelesini bastırmak istiyorlar.

Toprak ağalığının kökünün kazınması, bütün halkın ortak isteğidir. Toprak ağalarına karşı mücadele tamamen meşru ve haklı bir mücadeledir. Yıllardır sürdürülen toprak reformu vaadlerinin MC iktidarıyla birlikte kesinlikle açığa çıkması karşısında köylülerin kendi güçlerine dayanarak TOPRAK ve HÜRRİYET kazanmaya çalışmaları, toprak ağalığına karşı olan herkes tarafından desteklenmelidir.

Köylülerimizin TOPRAK ve HÜRRİYET mücadelesi ile tüm çalışanların grevi birleştiği zaman MC iktidarını hiç bir güç ayakta tutamayacaktır. Bunun için MC iktidarının zulmünden kurtulmak isteyen herkes Pazarcık köylülerinin mücadelesini desteklemelidirler.

Bütün anti-faşist ve yurtsever güçleri, bütün halkı, Pazarcık köylülerinin yürüttükleri TOPRAK ve HÜRRİYET mücadelesini aktif bir şekilde desteklemeye çağırıyoruz.

HALKIN SESİ

Faşist Yüzbaşı Asım Gezmiş Pazarcık köylülerin

Yıkılsın ağal

Pazarcık'ın Emiroğlu köylüleri ağa Mustafa Emiroğlu'nun gasbettiği toprakları işgal ettiler. 24 Nisan günü erkekler, kadınlar ve çocuklar sopa ve değneklerle köy ortasında toplandılar. Köylüler sabahın erken saatlerinde araziyi işgal ederek pamuk ektiler. İşgale civar köylerin yoksul halkı da katıldı. Öğleye doğru ekim bitirildi. Ekilen tarla 350 dönüm kadardı. Kadınlar ellerinde sopa ve biberle köprüyü ve yolu tutmuştu. Ağanın uşaklarına karşı yol boyunca gidip geliyorlardı.

Öğleyin bir jandarma cibi geldi. Faşist,halk düşmanı Asım Gezmiş'di gelen. Bunlar araziye serpilmiş köylülerin gücünü görünce pek bir şey diyemediler. Kadınlar jandarmayı kovaladılar. Daha sonra köy lüler, kadınlar önde erkekler arkada olmak üzere, "Topraklar Köylünün, yıkılsın ağalık", "Alevi Sünni bir olsun, faşistler kahrolsun", "Kahrolsun ağalar ve yardakçıları", "Ne Amerika, Ne Rusya" sloganlarıyla köye girdiler. Köy ortasına biriktiler. Bir köylü birleşince halkın her şeyi yapabileceğini belirten bir konuşma yaptı. Sonra köylüler evlerine dağıldılar.

Geceleyin köylüler ağaların faşist baskısına karşı köyü beklediler. İşgalin ikinci günü araziye jandarmanın geldiği haber verildi. Köylüler yine hep birlikte topraklarına koştular. Fakat jandarma köylüler gelene kadar çekilmişti. Öğle zamanı faşist yüzbaşı Asım Gezmiş işgal edilen yere tekrar jandarma getirdi. Ağanın adamlarına da gizlice haber yollayıp, işgal edilen yeri gizlice sürmek istediler. Bunu duyan halk eline aldığı silah ve değneğiyle faşist yüzbaşının ve ağa adamlarının üzerine yürüdü. Köylüler jandarmayı ve ağanın adamlarını püskürttüler. Köylülerin köye döndüğünü gören Asım Gezmiş onların içine gelerek, "beni dinleyin, elimde karar var" dedi. Kararı okuyan bir köylü, bunu 1962 yılında ağaların almış oldukları çeltik suyu kurutma kararı olduğunu okuyunca, yüzbaşının satılmış ve ikiyüzlü olduğu bir kere daha ortaya çıktı. Köylüler As[ım] Gezmiş'e "sahtekar, satılmış, ağa köpeği" diye b[a]ğırdılar. Bazı yurtsever subay ve erler de halk[ın] yanında yer aldılar.

Pazarcığın ağaları köylerine gidemiyorla[r]. Ovanın bütün yoksul köylüleri Emiroğlu köyünün yo[k]sul halkının mücadelesini destekliyorlar. Ağalar ş[a]şırmış durumdalar.

İşgalin üçüncü gecesi Gölbaşından gelen ko[]mando birlikleri köyü gece yarısı bastılar. Yüze ya[]kın komando askeri vardı. Köyün bütün erkekleri dağ[]lara çekildiler. Köyde yalnız kadınlar ve çocukla[r] vardı. Komandolar sabaha kadar ağanın evinde içti[]ler. Köye projöktör tuttular ve köylülere tehditle[r] savurdular. Sabah olunca kadınlar ağanın evinin önü[]nü tuttular. Halk yüzbaşı Asım Gezmiş'i görünce "bi[r] buçuk milyona mı satıldın?", "Kıbrıs'a mı asker çı[]karıyorsunuz?", "kaç şişe içtin?" diyerek üzerine yü[]rüdüler. Yurtsever subaylar, "bacılar biz satılma[]dık. Aha bu satıldı. Bu halk düşmanıdır. Korkmayı[n] Ağanın tapusu fâlan yoktur. Biz bugün veya yarın gi[]deceğiz. Ondan sonra tekrar sürün. Ağayı köye koyma[]yın. Yüzbaşı evinizi ararken dikkat edin. Evinize si[]lah, kitap kor, aha burada silah ve kitap buldum di[]yerek sizi tutuklar. Biz de devrimciyiz, halk çoc[u]ğuyuz. Devrimciler halkın arasına giren onların hal[]kını savunan kişilerdir. Biz de öyleyiz." diyer[e]k halkın arasına girdiler.

Asım Gezmiş traktörleri sürecek adam bulam[ı]yor. Herkes halkın safına katılmıştır.

Asım Gezmiş bir ara traktörleri çıkarmak is[]tedi. Kadınlar önüne yattı. "Bu topraklar bizim, ver[]miyeceğiz" dediler. Kadınların bir kısmı gözüne bi[]ber attı. Asım Gezmiş bir yaşlı kadınla, başka bi[r] kadını yaraladı.

Öğleyin "köyde devrimci var" diye evleri a[]radılar. Her saldırılarını kadınlar püskürttü. Onla[]rı kovaladılar. Köyün erkeklerini bulamayınca yüzba[]

MC'Yİ DÜŞÜRMENİN YOLU :

Geçtiğimiz günlerde yurdumuz büyük anti-faşist kitle gösterilerine sahne oldu. Özellikle Istanbul, Ankara, İskenderun ve Ceyhan gibi şehirlerde on binlerce halk faşist MC iktidarını protesto etti ve yurdumuzun bağımsızlığını istedi. Son olaylar, anti-faşist halk muhalefetinin gittikçe daha geniş kitleleri sardığını gösteriyor. Artık işçi sınıfının daha geri kesimleri de mücadele saflarında yerini alıyor. İşçi sınıfımızın mücadelesi diğer halk sınıflarında da direniş ruhunu canlandırıyor. Nitekim son haftalardaki gelişmeler bunu doğrulamaktadır. Öğrenci velileri, memurlar, öğretmenler, öğretim üyeleri avukatlar, teknik elemanlar, bütün ilericiler şimdi daha gür bir sesle faşizmi protesto ediyorlar. Kitle mücadelesinde son aylarda görülen nisbî durğunluğu yeni ve daha güçlü bir hamle takip ediyor. MC hükümeti her geçen gün daha geniş kitlelerin düşmanlığını kazanıyor.

Kitlelerin faşizme karşı tepkisi bu şekilde gelişirken, kitle mücadelesini pasifleştirmeye hizmet eden provokasyon teorileri de artık iflas ediyor. CHP'nin "yeni stratejisiyle" kitle hareketlerine yöneleceğini ifade etmesi anti-faşist mücadelede olumlu bir gelişmedir. Türkiye'nin zulüm gören halkı böylece elini kolunu bağlayan önemli bir yükü sırtından atıyor.

Hakim sınıflar içinde de MC hükümetine duyulan tepkiler şiddetleniyor. Hakim sınıfların bir kesimi yükselen kitle mücadelesini durdurmanın yolu olarak AP-CHP koalisyonu formülünü ısrarla öne sürüyor. MC hükümeti ise, bu formüle karşı çıkıyor ve böylece halkın mücadelesi hakim sınıflar arasındaki çelişmeleri de keskinleştiriyor.

Bütün bunların yanısıra faşist ve revizyonist kamp içindeki çelişmeler de keskinleşiyor. Bazı MC partileri Türkeş'in bozkurtlarını hiç olmazsa geçici olarak dizginlemeye çalışıyorlar. MHP'li faşi[st]ler ise karanlık köşelerinden halka saldırmaya dev[am] ediyorlar. On binlerin, yüz binlerin yürüyüşünde or[]talıkta görülmeyen faşist komandolar tuzağa düşü[r]dükleri devrimcileri katlediyor. Bunlar sadece hal[kı] ve devrimcilere saldırmıyor. Faşist komando saldır[ı]ları gittikçe daha yoğun bir şekilde DP ve MSP gi[bi] diğer partileri de hedef alıyor.

Bütün bu olguların en kısa ifadesi, halk[ın] saflarında birlik ve mücadele azminin yükselmesi, [fa]şist kamp içinde ise çelişmelerin keskinleşmesi ve [çö]zülmenin hızlanmasıdır. Bu durum halkın mücadeles[i]nin yükselmekte olduğunun ve faşizmin gerilemesin[in] en açık ifadesidir. Toplumdaki dayanakları gittik[çe] azalan ve tecrit olmaya devam eden Demirel-Türk[eş] kliğinin bütün kanunsuzluk ve zorbalık yöntemlerin[i] kullanarak devlet kademelerinde ve bazı okullarla iş[] yerlerinde mevziler elde etmesi faşizmin gerilemel[]

PATRON EĞE SANAYİİNİ KAPATTI İŞÇİLER GREVDE

Yurt çapında direnişler ve genel grev istiyoruz

Kartal'da kurulu Eğe Sanayii fabrikasından bir işçiyle konuştuk. İşyerindeki son gelişmeleri şöyle anlattı:

- 1976'da Maden-İş fabrikada yetkiyi aldı. Maden-İş'in aracılığı ile toplu sözleşme müzakerelerine oturduk. Patronu masaya çağırdık ve taleplerde bulunduk. Saat ücretlerine birinci ve ikinci yıl için 700'er kuruş zam; 3 maaş ikramiye; 50 TL. çocuk zammı; ilkokul çocukları için senede 500 TL. yardım; 1500 TL. yakacak parası; 1000 TL. izin harçlığı; bir aylık izin süresi; ayrıca işçi ister kendisi çıksın, ister patron 13 ve 17. maddeden çıkartsın, işçinin tüm kanuni haklarını alması için işgüvenliği maddesi. Asgari ücret 60 TL. olacaktır. İşçinin kendi ölümünde 5000, yakınlarının ölümünde 1000 TL. ödenecektir. Gece vardiyası ve fazla mesai % 50 zamlı olacaktır. Doğum yardımı 1000 TL.

Daha önce Tek Met-İş sendikası varken bu hakların hiç birisi yoktu. Patronla anlaşıp, toplu sözleşmeyi satıp giderlerdi. Tabii demin söylediklerim bizim isteklerimiz, patron bunların yarısını dahi vermek istemiyor. Çünkü bugünkü iktidara güveniyor. Biliyor ki iktidar işçinin, köylünün, dar gelirlinin yanında değil. Parababalarının, köy ağalarının yanındadır. Ve açıkçası daha evvel de bizi numaralarla karşı karşıya bıraktığı gibi masada da yeni numaraları çok denedi. Ancak işçinin bütünlüğü bozulmamıştır.

Soru: Halen grevde misiniz?

- Nisan ayında grev kararı aldık. Grev kararı asıldıktan birgün sonra işveren lokavt kararı aldı ve 24 saat içinde uygulamaya başladı. Dedi ki: "Siz fazla zam istiyorsunuz, onun için sanayi faaliyeti durduruyorum"; ve şalteri indirdi. Ertesi gün işe gittik, bizi işe sokmadı ve "fabrikayı kapattım" dedi. Bunun üzerine bağlı olduğumuz Maden-İş Pendik 4. bölge, lokavtın kanunsuz olduğu üzere mahkemeye başvurdu. İş mahkemesi Mayıs'ın 4'ünde ne sonuç verecek.

Mahkemeyi bekliyoruz, fakat biliyoruz ki, mahkemeler de iktidarın baskısı altındadır. Onun için mahkemelere de güvenmiyoruz. Bizi ancak, kendi birliğimiz, kararlılığımız ve diğer fabrikalardaki işçi kardeşlerimizle ve bizi destekleyen tüm yurtseverlerle dayanışmamız kurtarır. Halen çadırımızı kurduk ve düzenli olarak nöbet tutup bekliyoruz. Aramızda bir ara direnişimizin duyulmamasını savunan fikirler çatıştı. Bunlar bizce yanlış fikirlerdi. Bizi desteklemeye gelen çeşitli derneklerin de aralarında çatışmalar var. Maden-İş te bazılarını Maocu diye istemiyor. Aslında fikir çatışmasından fikri olmayanlar korkar. En iyisi herkesin gelip açık açık konuşması, tartışması. Ama o olmayınca derneklerden kimse gelmesin dedik, fakat tüm civar fabrikalardaki işçi kardeşlerimizin desteğini görüyoruz ve seviniyoruz.

Bir de şu var. Patronlar bu ara peşpeşe fabrikaları kapayıp işçileri sokağa atıyorlar. Bizim patronun yaptığı gibi stok yapıp, stokları eritene kadar kapayıp, sonra ucuz işçi alıyorlar. Sevil Profil, Termo, Samson, Silvan hep bu yolu tuttu. Maden-İş 4.bölge uzmanı "fabrika kapatmak bakkal kapatmaktan kolaydır" diyor. Biz bunu anlamıyoruz. Bu kadar insan nasıl sokağa atılır. İşçi ve sendika bundan hesap sormazsa sonu nereye varır. Bunlara karşı direnmek lazım 4. bölge ve tüm Maden-İş'in diretmesi gerek. Adamlar tek tek gırtlağımıza sarılırken hep bir olup ellerini kırmazsak yarın çok acı olur. Maden-İş ve DİSK'in fabrika kapatmalara karşı işgüvenliği için harekete geçmesini tüm bölge, Istanbul ve yurt çapında direnişlere ve genel grevlere geçmesini istiyoruz.

Onlar bunu yapmazsa bıçak kemiğe dayandığı gün işçi sınıfı kendi göbeğini kendi kesmesini de bilir.

Soru: Emekçi halka iletmek istediğiniz bir dilek var mı?

- Dileğimiz odur ki, tarladaki emekçiden, tezgahdaki işçisine kadar memurlara, mühendislere kadar tüm yurtseverler, faşizme karşı, zulme karşı göğüs gersin. Yılmadan mücadele edip kenetlensinler. Bu yolu tutarsak sonunda yırtıp aydınlığa çıkacağız.

saldırdı

k, toprak köylünün

PAZARCIK AĞALARI

Kadıoğulları: *Güçlü bir feodal geleneğe sahiptirler. Bunlar, Osmanlı döneminde güçlü bir mahallî despot olarak halkı ezmişlerdir. Kadıoğlu adını Maraş'ta kadılık yaptıkları için almışlardır. Kurtuluş Savaşı sırasında İngilizlerle ve Fransızlarla işbirliği yapmışlardır. Kurtuluş Savaşından sonra kaçan Ermenilerin topraklarına el koyarak daha da güçlenmişlerdir.*

Kadıoğullarının elinde 52 bin dönümlük toprak vardır. Bellibaşlı çiftlikleri Tut Dağı, Tulhum ve Maraş yakınlarında bulunmaktadır. Kadıların topraklarının büyük kısmı hazine topraklarıdır. Onlar, köylülerin toprak mücadelesini bastırabilmek için, ellerindeki toprakların bir kısmını çevre köylerin muhtarlarına ortağa vermektedirler. Kadıoğulları, topraklarında ücretli işçi olarak dışardan getirdikleri tarım işçilerini çalıştırırlar. Çevre köylülerini çalıştırmak istemezler. ...nkü çevre halkından çekinmektedirler.

Kadıoğulları, çevredeki faşist örgütleri her yönden desteklerler. Bunlar, Maraş Belediye Başkanlığını da para gücüne ve zorbalığa dayanarak ele geçirmişlerdir.

Hacı Ahmet Ağa: *Bunlar da köklü bir feodal geleneğe sahiptir. 6 bin dönümden fazla arazileri vardır.*

1971 yılında Emiroğlu köylüleri Hacı Ahmet'in gaspettiği toprakları işgal ettiler. İşgali bastırmak için Maraş'tan gelen binbaşı'nın yolunu kesen köylü kadınlar şöyle dediler:

"Ağanın yalını yedin de geldin."

Hacı Ahmet, MHP ve Ülkü Ocaklarının baş destekçilerindendir. Hacı Ahmet'in çiftliğinde her yıl 400'den fazla işçi çalışmaktadır. Sürekli çalışan işçiler, aynı zamanda çiftliğin muhafızlığını yapmaktadır.

Emiroğlu: *Emiroğulları tarımda olduğu gibi ticaret ve sanayi alanında da güçlenmektedir. Topraklarını genellikle ortağa vermezler. Topraklarında ücretli işçi çalıştırırlar. Bu aile Hacı Ahmet'le rekabet halindedir. Bu rekabet Alevî-Sünnî çatışması görünümüne bürünmektedir. Emiroğulları Alevidir.*

Emiroğullarının çiftlik binaları Emiroğlu köyünün ortasında eski ve heybetli bir konaktır. Toprakları köyün batısında bulunmaktadır. Arazilerinin tamamı 7 bin dönüm kadardır. Bunlar da topraklarını Mizmilli bataklığının kurutulmasından sonra genişletmişlerdir. Çok miktarda hazine arazisi gaspetmişlerdir.

Emiroğulları, Maraş'ta Çırçır ve Prese fabrikalarına sahiptirler. Ayrıca Çukobirlik'in hissedarı olup, yönetim kurulundadırlar. İlaç ve gübre başbayiliği yaparlar.

Emiroğullarıyla Bedir'in Dölleri arasında toprak anlaşmazlığı vardır. Bu iki ağa ailesi bu yüzden çatışır dururlar. Geçen yıl Bedir'in Dölleri Emiroğullarının babalarını vurdular. (A'' INLIK, sayı 59, s.12)

ASIM GEZMİŞ KİMDİR?

"Bir süre önce Salmanıpak köylüleri Pinco ağanın toprağını işgal etmişlerdi. Ağalar köylülerin mücadelesini zorbalıkla bastıramayınca köyün muhtarına 50 bin lira para ve 40 dönüm tarla teklif edip, onu satın almak istediler. Fakat bu silah da geri tepti. Muhtar elini gırtlağına götürerek "Bıçak ta buraya dayandı, herkes bildiğini yapsın. Ben halkımı ve haklı davamızı parayla satarak ağa köpekliği yapamam" dedi. Böylece onlara gerekli cevabı verdi.

"Ağalar bu defa jandarma üsteğmeni Asım Gezmiş'i kendileri için bir kukla olarak ele aldılar. Pamuk ve nohutlarına ortak ettiler. Köylülere baskı yapmak için nohut harmanını yaktılar. Bir köylüyü karakolda feci şekilde dövdüler. Muhtarı ve bir köylüyü tutukladılar.

"Şunu iyi bilmelisin, halk düşmanı Asım Gezmiş! Bir zamanlar başka bir köye baskı yapmaya kalkışmıştın. Halkın senin gibi satılmış itlere karşı tutumunu o köylüler sana öğretti.

"Sen ve senin gibileri, toprak ağaları ve parababalarının düzeninde boy gösterip halkı yıldıracağınızı sanıyorsanız, aldanıyorsunuz. Halk senin omuzundaki iki yıldızın yerine "halk düşmanı" ve "ağa köpeği" levhalarını dikecektir."

PAZARCIKLI DEVRİMCİLER

(HALKIN SESİ, 26 Ağustos 1975, sayı 20, s.15)

şı kuduruyordu. Daha önce yerde sürüklenmesinin hıncını almak istiyordu.

Akşam köylülere bir liste gönderdiler. 20 kadar köylünün ismi var. Bunların ifadesini alacağız dediler. Köylüyü zorla ele geçiremeyince bir sahtekarlığa daha başvurdular. Köylüyü çağırarak karakola götürüp yıldırmak istediler. İkinci bir liste daha gönderdiler. Halk bunun oyun olduğunu anladı. Bat taniyesini alan dağlara çıktı.

ALEVİ, SÜNNİ BİR OLSUN, FAŞİSTLER KAHROLSUN!
KAHROLSUN AĞALAR VE YARDAKÇILARI!
YIKILSIN AĞALIK, TOPRAKLAR KÖYLÜNÜN!

TÜM ÇALIŞANLARIN GREVİ

te olduğu gerçeğini değiştirmez. Ancak bu gerileme, faşizmin yeni mevziler elde etme çabalarına karşı mücadelenin önemsenmemesi anlamına da gelmez.

Halkımızın acil talebi MC'nin yıkılmasıdır. Ankara'da, Istanbul'da, İskenderun'da, Ceyhan'da on binler "MC İstifa" diye bağırırken bu talebi dile getirmiştir. Bugün halk üzerinde terör uygulayan MC'nin yıkılması her bakımdan halkımızın menfaatinedir. Ancak onun kendiliğinden çekip gideceğini sanmak büyük saflık olur. MC'nin yıkılması halkımızın daha çetin mücadelesinin ve fedakarlığının sonucu olacaktır.

Revizyonistler, yurdumuzun kapılarını Rus emperyalistlerine açmaya uğraşıyorlar. Onlar sosyal-emperyalistlerle daha sıkı işbirliği yapacak bir hükümetin MC'nin yerini alması için çalışıyorlar. Bu uğurda halkımızın MC'ye karşı nefretini ve anti-faşist mücadelesini istismar ediyorlar. Gerçekte revizyonistlerin iktidarı, bu günkü iktidardan daha koyu bir diktatörlük olacaktır. Devrimciler revizyonistlerin halk üzerinde nasıl bir sosyal-faşist diktatörlük kurmaya ve yurdumuzun kapılarını sosyal-emperyalistlere tamamen açmaya çalıştıklarını kavramalı ve onları tecrit etmeye büyük önem vermelidirler. Devrimciler yükselen kitle mücadelesinin en ön saflarına geçmeli, revizyonistlerin kitleleri kendi emperyalist uşağı siyasetlerine alet etmelerine izin vermemelidirler. Yönetiminde revizyonistler bile olsa, kitlelerin bulunduğu her yerde yer almalı ve kitlelere önderlik etmeliyiz. Unutmamalıyız ki, bugün, revizyonistler de kitle mücadelelerinden dem vuruyorlar. Onların hesabı halkın mücadelesinin sadece MC yi hedef alması, ama sosyal-emperyalistlere karşı asla yönelmemesidir. Bu şartlar altında revizyonistleri sadece "provokasyon teorileriyle halkı uyuşturan karşı devrimciler" olarak görmek çok hatalıdır. Devrimciler kitlelerin anti-faşist mücadelesinin en önünde yerlerini alırken, bu mücadeleyi aynı zamanda iki süper devlete, özellikle sosyal-emperyalistlere karşı yöneltmeye çalışmalıdırlar. Aksi halde, iki süper devleti ve özellikle Rus emperyalistlerini hedef almayan bir anti-faşist mücadele sosyal-emperyalistlerin işine yarar.

Bugün halkın anti-faşist mücadelesinin revizyonistleri güçlendirdiği gerekçesiyle bu mücadeleye tereddütle bakmak çok hatalıdır. Devrimciler asırlardır ezilen, horlanan ve bugün faşist diktatörlük altında zulüm gören emekçi halkımızın mücadelesinin Türkiye'nin çehresini nasıl değiştirdiğini ve bağımsızlığımızın temel güçlerini de nasıl geliştirdiğini görmeli, bu mücadeleye canla başla sarılmalıdırlar. Aksi taktirde kitleleri kendi ellerimizle revizyonistlere hediye etmiş oluruz.

Bugün faşist MC iktidarına karşı bütün anti-faşist güçleri ve en geniş kitleleri birleştirmeli ve seferber etmeliyiz. Devrimciler bunun için her şeyden önce faşizme ve revizyonizme karşı kendi güçlerini birleştirmelidirler. Bunun için çok elverişli şartlar ve tabanda güçlü bir talep vardır. Türkiye'de revizyonizme karşı olan ve devrimci siyaseti benimseyen küçümsenmeyecek bir güç vardır. Ancak devrimci akımların parçalanmış durumlarından ötürü bu güç yeterince seferber edilememekte, faşizme ve revizyonizme karşı mücadelenin etkisi sınırlı kalmaktadır. Mevcut görüş ayrılıkları bütün güçleri ortak düşmana karşı birleştirmeye engel değildir. Devrimciler aralarındaki görüş ayrılıklarını eleştiri ve ikna yöntemleriyle giderebilirler. Bugün devrimciler arasındaki çatışma ve bölünmeler sadece faşistlerin ve sosyal-faşistlerin işine yaramaktadır. Revizyonistlerin İYÖKD mitingiyle ilgili aşağıdaki sözleri bütün devrimciler için uyarıcı olmalıdır.

"Yürüyüşe Maocuların da katılmış olması ve kaypak tutumlar yüzünden tecrit edilememeleri..."

"Mitingin en olumsuz yanı... Maocuların Ne Amerika Ne Rusya, Kahrolsun Sosyal-Emperyalizm gibi sloganları haykırmalarına olanak verilmesidir."

"Maoculara karşı hayırhah davranmak.." (*Kitle*, sayı 107)

Görüldüğü gibi revizyonistler İYÖKD mitinginde bazı yöneticilerin devrimcilere saldırmasını bile yetersiz bulmakta, bunu "kaypak tutum", "hayırhah tutum" olarak ifade etmektedirler. Devrimcilerin birliği için atılacak ilk adım, revizyonistlerin ve faşistlerin körükledikleri çatışmalara son vermek, devrimcilerin bulunduğu kitle örgütlerinde en geniş demokrasiyi sağlamaktır.

On binlerin katıldığı son kitle eylemleri halkın, bugünkü dağınık ve birbirinden kopuk eylem seviyesini aşmaya hazır olduğunu, faşizme karşı mücadelede daha büyük fedakarlıkları göze alabileceğini göstermiştir. Halk yığınları, MC hükümetinin yıkılması için bir arayış içindedirler. Bu şartlar altında MC hükümetini düşürmenin en demokratik yolu olarak *bütün çalışanların grevinin* hazırlanmasını öneriyoruz. Bütün devrimciler, bunu gerçekleştirmek için tabandaki çalışan kitleleri uyandırmalı ve bu yoldaki talebi yaygınlaştırıp güçlendirmeye çalışmalıdırlar.

Türkiye Emekçi Partisi Genel Başkanı Mihri Belli:

GENEL GREV BİR DÖNÜM NOKTASI OLABİLİR

"Faşist Cephe, bugün, devlet kurumlarının çalıştırılması yoluyla, muhalefetin siyasî gelişmeyi etkiliyebilmesi olanaklarını iyice sınırlamıştır. Rüşvet ve yolsuzlukları soruşturmak için kurulan Meclis Komisyonları çalıştırılmamaktadır. Yığınların demokratik mücadelesi her zaman en verimli mücadele biçimi olmuştur. Bugünün koşullarında bu parlemento-dışı mücadelenin önceliği var. Yolsuzluk, rüşvet dosyalarının kitlelere sergilenmesi, faşizmi kurumlaştırma çabalarının teşhiri ile kanlı çetelerin iç yüzlerinin kitlelere açıklanması önemlidir.

"Kitle gösterileri, yürüyüşler, toplantılar çok önemlidir. Bunlar ne kadar geniş yığınları kucaklarsa demokratik cephe o ölçüde ağır basar.

"İşçilerin iktisadî istemleri ile gerçek demokrasi İstemleri uğruna bir genel grev gelişmeyi olumlu yöne çeviren bir dönüm noktası olabilir. Türkiye işçi sınıfı, dayanışma grevi hakkını elde etmek ve dayanışma grevi geleneğini en kısa zamanda yerleştirmek zorundadır. Genel grevi örgütlemek çetin iştir. Ancak, ülke ölçüsünde şahlanış anlarında genel grev başarılı olabilir. İşçi sınıfının ekonomik ve siyasi mücadelesindeki birliğin düzeyi ile de ilgilidir. Dayanışma grevlerini örgütlendirmek daha kolaydır. Bunun için birkaç fabrikanın bilinçli işçilerinin devrimci dayanışma ruhu ile harekete geçmeleri yeter. İşçilerin birkaç saatliğine bile olsa (örneğin faşist saldırıları ve cinayetleri protesto etmek için) şalteri indirmeleri demokratik güçlerin birlik ve dayanışmasına önemli katkı olur.

"Köy emekçisinin toprak için, üreticinin aracı soygununa karşı mücadelesi de bu anlayışla ele alınmalıdır.

"Türkiye'nin demokratik güçleri faşist cepheyi bozguna uğratacak güçtedirler.

"Kuşkusuz, MC düşürülmekle siyasî demokrasi bir anda gelmeyecektir. Her ülkede demokrasi kuşaklar boyu süren çetin devrimci mücadelelerin ürünü olmuştur. Türkiye emekçi halkını bağımsızlık ve demokrasi uğruna en çetin mücadeleler beklemektedir."

(Vatan, 2 Mayıs 1976)

Rus uşaklığı işte budur

İŞÇİ DAVASI bağımsızlık değil barış mücadelesi

Barış değil, Rusya'ya uşaklık mücadelesi

"İşçi Davası" adlı derginin 28 Nisan tarihli, 57'nci sayısında şu satırlar yer alıyordu:

"Eylemlere siyasî nitelik kazandırmak için bu gibi eylemlerde çeşitli sloganları kullanmak gerekli oluyor. Hemen her toplantı ve yürüyüşte şu slogan eksik olmuyor: 'BAĞIMSIZ TÜRKİYE'. Afişlerde, pankartlarda bu yazılıyor. Ağızlardan topluca bu çıkıyor... Türkiye gibi ülkelerde "bağımsızlık" diye bağırmak boşa kürek çekmektir. Sermayenin tuzağına düşmektir... Biz, baştan beri 'demokrasi' ve 'bağımsızlık' tekerlemelerine karşı çıkıyoruz."

"İşçi Davası" adlı gazeteye Türkiye'nin neden 'bağımsızlık' diye bir meselesi olduğunu anlatacak değiliz. Bunu bugün bütün Türkiye görmektedir ve Türkiye halkı bağımsızlık davası için son yıllarda verdiği onlarca şehitle bu özlemini kanıtlamıştır. Türkiye, sınırlarında sosyal- emperyalistlerin savaş hazırlıkları yaptığı, egemenliği çiğnenerek Boğazlardan Sovyet savaş gemilerinin geçirildiği, topraklarında Amerikan üslerinin yer aldığı, silah ve teçhizat bakımından ABD'ye bağlanmış bir ülke değil midir? Türkiye, Amerikan yatırımlarıyla, Sovyet kredileriyle, emperyalizmle kurulmuş binbir iktisadî bağla sömürülen bir ülke değil midir?

Kimler "Bağımsız Türkiye" diye haykıran yurtseverleri kurşunlamaktadır ve kimler "tekerleme" diye nitelenen bağımsızlık ve demokrasi davasına karşı çıkmaktadır? 1 Mayıs talebi olarak Sovyetler Birliği ile işbirliğini ileri süren, sayfalarını Brejnev resimleriyle donatan "İşçi Davası" dergisi, sosyal-emperyalistlerin işbirlikçisi revizyonistlerin en az faşistler kadar bağımsızlık ve halk düşmanı olduklarını ortaya koyuyor.

Bağımsızlık mücadelesinin "boşa kürek çekmek" olmadığını, Türkiye halkı revizyonistlere de gösterecektir. Yarının bağımsız Türkiye'sinin doğuşunu engellemeye ne revizyonistlerin işbirlikçi faaliyeti, ne de Brejnev'in tankları ve uçakları yetmeyecektir.

İŞKENCECİ MEHMET YALÇIN GÖREV BAŞINDA

İZMİR'DE FAŞİST OPERASYON

İzmir'de bir süredir, "banka soygunu", "gizli örgüt", "silahlı anarşistler" iddialarıyla birçok genç polis tarafından gözaltına alınmış ve İzmir halkı üzerinde terör havası estirilmeye başlanmıştır. Polis banka soyguncularını yakalamak iddiasıyla çeşitli semtlere baskın yapmakta, elinde hiç bir belge olmaksızın evleri aramaktadır. Bu arada sağcı basın da anti-komünist kampanyayı sürdürebilmek için çeşitli yayınlar yapmakta, olayla ilgili olarak ancak faşistlerin inanabileceği türden hikayeler anlatmaktadır.

İzmir'de çeşitli yerlere yapılan baskınlar sonunda 64 kişinin gözaltına alındığı Emniyet Müdür Vekili Mehmet Yalçın tarafından açıklanmıştır. Daha sonra bir açıklama yapan İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi ise bu olaylarla ilgili olarak 19 kişinin gözaltına alındığını, bunlardan 8'inin tutuklanıp, 6'sının serbest bırakıldığını ve 5'inin de sorgularının devam ettiğini bildirmiştir. Emniyet Müdür Vekilinin 64 kişinin yakalandığını, İzmir DGM'nin ise 19 kişinin yakalandığını söylemesi, en aşağı 45 kişinin mahkemeye çıkarılmadan, kanun dışı bir şekilde Emniyet tarafından tutulduğunu göstermektedir.

Emniyet Müdür Vekili Mehmet Yalçın, daha önce görev yaptığı Erzincan'da devrimcilere karşı faşist saldırı kampanyasını yönetmiştir. Erzincan'da devrimcilere yapılan ırza geçmeye kadar varan sapık işkencelerin sorumlusu, şimdi İzmir'deki faşist saldırıyı yönetmektedir.

İTÜ'LÜ YURTSEVERLER, DGM'NİN KANUNSUZLUKLARINI ANLATIYORLAR.

Güvenlik Mahkemesinde mahkeme heyetinin sanıklara karşı davranışı konusunda 29 Nisan 1976'da basına bir açıklama yapan 11 İTÜ'lü yurtsever öğrenci şöyle demektedir.

"Bizler, 5 Kasım 1975 günü İTÜ Taşkışla binasında meydana gelen ve bir kişinin ölümüyle sonuçlanan olayla ilgili olarak aynı gün polis-faşist işbirliğiyle gözaltına alındık.

Biz, tutuklandıktan ancak 6 ay sonra 15 Nisan 1976 tarihinde mahkemeye çıkarıldığımızda, siyasal iktidara bağımlılığı açıkça belli olan bir mahkemede değil, bağımsız mahkemelerde yargılanmak istediğimizi verdiğimiz red dilekçesinde belirttik. Avukatlarımız da DGM'lerin kuruluş kanununun anti-demokratik olduğunu, hakimlerin siyasal iktidarlar tarafından atanmasının, yargının bağımsızlığı ilkesini zedelediğini belirttiler ve mahkeme heyetinden görevsizlik talep ettiler. Mahkeme heyeti bir ara kararla, mahkemeyi reddetmekle kendilerine hakaret ettiğimizi ve duruşmanın düzenini ihlal ettiğimizi belirterek bizleri duruşmadan çıkarttı. Daha sonra olayı kamuoyuna, "mahkemede olay çıkarttığımız" şeklinde yansıttı. Verdiğimiz red dilekçesinin bağımsız mahkemelerde görüşülerek, hakaret unsuru taşıyıp taşımadığı tespit edilmeden, İDGM, kendisi bu konuda karar vererek bir kez daha anti-demokratik bir kurum olduğunu açıkça ortaya koymuştur.

Bizim tutuklanmamızın amacı, devrimci bir geleneği olan İTÜ'ni, yurtsever ve devrimci öğrencilerden 'temizlemek', böylece faşistlerin ideolojilerini serbestçe yaydığı bir boş alan yaratmaktır.

DGM'ler, tamamen siyasal iktidara bağımlı, onun güdümünde ve görevleri, yurtseverleri ve devrimcileri mahkum etmek olan, halkımızın vicdanında ise çoktan mahkum olmuş, kuruluş ve işlevleri bakımından Anayasanın özüne ve ruhuna aykırı düşmüş anti-demokratik kurumlardır.

Basın, genellikle DGM'deki duruşmaları, DGM savcılığının verdiği haberlere göre kamuoyuna yansımaktadır. Kamuoyunda hakkında şüpheler bulunan DGM savcılığının olayları tarafsız bir gözle yansıtmayacağı açıktır. Basın, duruşmaları kendi muhabirleriyle izlemeli böylece olayları kamuoyuna gerçek yüzleriyle yansıtmalıdır."

Yine aynı mahkemede yargılanan İTÜ öğrencisi Yalçın Büyükdağlı ise mahkemeye verdiği 29 Nisan 1976 tarihli sorgusunda şöyle demektedir:

"Geçen duruşmada savunma hakkımızın bir parçası olan reddi hakim talebimizde Heyetinize ve Savcıya hakaret ettiğimiz ve duruşmanın inzibatını bozduğumuz gerekçesiyle *dilekçe okunduktan iki saat sonra* duruşmadan çıkarıldık. Şu anda duruşmalardan temelli çıkarılmak tehdidiyle karşı karşıyayız. Sizlerin de takdir edeceğiniz gibi, yasaların en kutsal hak olarak gördüğü savunma hakkını kısıtlayan, bizleri baskı altına alma amacını güden bu gibi tavırlar çağdaş hukuk anlayışıyla açıkça çelişmektedir. Savunma hakkını yok etmeye yönelik bu gibi olayların tekrar etmeyeceğini temenni ediyoruz."

DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİNDE DEVRİMCİLER TARTAKLANDI

Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği Derneği yöneticileri Orhan Benli, Nesim Ovadya, İzrail ve Haydar Bulut, TCK'nın 141. maddesinden yargılandıkları Istanbul Devlet Güvenlik Mahkemesinde, Güvenlik Mahkemelerinin Anayasaya aykırı olduğunu söyleyerek mahkemenin davaya bakamayacağını belirtmişler ve mahkemeyi reddetmişlerdir. Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği yöneticilerinin red dilekçesi okunduktan sonra avukat Mehmet Cengiz de söz alarak, müvekkillerinin red dilekçelerinin haklı olduğunu söylemiştir. Bunun üzerine hakimler Orhan Benli, Nesim Ovadya İzrail ve Haydar Bulut'un mahkeme salonundan çıkarılmasını istemişlerdir. Hakimlerin bu kararını sanıklar protesto edince, jandarmalar üç devrimciyi tartaklamışlar ve zorla dışarı çıkartmaya çalışmışlardır. Jandarmaların sanıklara saldırması üzerine dinleyiciler de hakimleri protesto etmişlerdir. Orhan Benli'nin 70 yaşlarındaki annesi hakime "Evlatlarımıza niçin böyle davranıyorsunuz? Siz vatanı, milleti soyanları yakalasanıza. Dışarda vatan hainleri, vatanı milleti satanlar dururken oğlumu götüremezsiniz" diye bağırmıştır. Dinleyicilerin protestosunu bastırabilmek için jandarma sanıkları sürükleyerek dışarı çıkartmış, dinleyiciler de hakim tarafından salondan atılmıştır.

Sanıkların talebinin haklı olduğunu söylediği için avukat Mehmet Cengiz hakkında da Adalet Bakanlığı tarafından soruşturma açılması istenmiştir.

Kasımpaşa Halk Dayanışma Birliği Derneği Dernekler Kanununa göre, bütün kanunî gerekleri yerine getirilerek kurulmuş bir örgüttür. Faşistler kanunlara uygun bir şekilde kurulmuş devrimci dernekleri hayalî "gizli örgüt" iddialarıyla dağıtmak ve kapatmak istemekte, devrimcileri, halkı yıldırmaya çalışmaktadırlar. Kanunsuzluk içinde olan, kanunî gerekleri yerine getirilerek kurulmuş dernekler değil, Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiş Devlet Güvenlik Mahkemeleridir.

Faşistler üç devrimciyi pusu kurarak öldürdüler

Geçtiğimiz günler, işçi sınıfının ve halkın on binler halinde mücadeleye atıldığı günler oldu. Faşizmi lanetleyen geniş kitlelere saldırmayı göze alamayan faşistler saldırılarını tenha yerlere kurdukları tuzaklarla sürdürdüler.

30 Nisan günü faşistler Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu'nda 1 Mayıs afişlerini asan devrimci öğrencilere sal dırdılar. Saldırı sonucu Mehmet Dağbaşı adlı öğrenci öldü.

Bundan bir gün sonra SBF Öğrenci Derneği Yönetim Kurulu ve AYÖD Denetleme Kurulu üyesi Ali Fuat Okan faşistler tarafından katledildi.

2 Mayıs günü, devrimci işçi Mehmet Kocadağ Kasımpaşa'da faşistler tarafından hunharca öldürüldü.

Yurdun çeşitli yerlerinde faşistlerin ve polisin saldırısı geçtiğimiz günlerde de devam etti. Ankara'da, Istanbul'da, İzmir'de, Kars'ta, Antakya'da, Batman'da, Eskişehir'de polisin ve faşistlerin saldırılarında pek çok devrimci öğrenci yaralandı. Adana, Mersin, İskenderun ve Tarsus'ta 1 Mayıs afişlerini asan çok sayıda işçi ve öğrenci gözaltına alındı.

Istanbul'da, İşletme Fakültesi, İktisat Fakültesi, Yabancı Diller Yüksek Okulu, Maliye Muhasebe Yüksek Okulu ve Kadıköy Mühendislik Yüksek Okulu öğrencileri, Ankara'da, ODTÜ. Siyasal Bilgiler Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu, Hukuk ve Eğitim Fakülteleri ile Sosyal Hizmetler Akademisi ve İdare Yüksek Okulu öğrencileri son cinayetleri protesto amacıyla boykota başladılar.

ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ CAN GÜVENLİĞİ !

Ankara Cumhuriyet Lisesi'nin 4000 öğrencisi bir arkadaşlarının kurşunlanmasını protesto etmek ve can güvenliklerinin kalmadığ.. gerekçesiyle boykota başladılar. Öğrenci velileri de boykota başlayan çocuklarıyla birlikte okulda bulunuyorlar.

Mardin'de Eğitim Enstitüsü ve Kız Öğretmen Lisesi öğrencileri boykota başladılar. Öğrenciler okul idaresinin MHP propagandası yapmasını ve bazı öğretmenlerinin başka yerlere atanmasını protesto ediyorlar. Boykotu kırmak amacıyla 90 öğrenci jandarma tarafından gözaltına alındı.

İzmir İnönü Lisesi öğrencilerinin boykot kararı almak için forum yapmak istemeleri üzerine polis öğrencilere sis bombaları ve coplarla saldırdı. Foruma katılan 400 öğrenci polis saldırısından korunmak için spor salonuna sığındılar ve polise karşı direndiler. Olaylar sonucu 5 öğrenci tutuklandı. Öğrenci ailelerinin çocuklarının can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için verdiği mücadele her geçen gün gelişiyor ve yayılıyor.

Diyarbakır Öğretmen Lisesi velileri, Lisede can güvenliği kalmadığını ifade eden bir bildiri yayınladılar. Bildiride "Okulun silah deposu haline getirildiği, işkence odaları kurulduğu" açıklanmaktadır.

Ankara Devlet Mühendislik Mimarlık Akademisi öğrencilerinin ana ve babaları DİSK Genel Başkanlığına isteklerini açıklayan bir yazı gönderdiler. Anne ve babalar bu yazıda "Türkiye'de demokratikleşmeyi sağlamak, işçi sınıfı önderliğinde tüm halka düşer" demektedirler.

FİKİRTEPE EĞİTİM ENSTİTÜSÜ ÖĞRENCİLERİ "ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ" VE "CANGÜVENLİĞİ" İSTEDİLER.

26 Nisan günü TÖB-DER Aksaray Şubesinde bir basın toplantısı düzenleyen İstanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri, okullarındaki son durum hakkında çeşitli açıklamalarda bulundular. Bilindiği gibi, 12 Nisanda boykotun kaldırılmasıyla birlikte Enstitü öğrencileri derslere girmeye başlamış ve bunun ardından da İdarenin disiplin kovuşturmalarıyla okul içi faşist saldırılar sonucu birçok öğrenci kıyıma ve zulme uğramıştı.

Basın toplantısında öğrenciler tarafından yapılan açıklamalara göre tutukluların toplamı 66'ya yükselmiş, bunlardan 46'sı 19 gün, 4'ü 30 gün, 15'ide çeşitli günler cezaevinde tutulmuşlardır. İhsan Zağlı adındaki bir devrimci öğrenci halen cezaevindedir. 24 öğrenci sürülmüş, 23 kişi 1 yıl okuldan uzaklaştırma cezası almış yine 10 öğrenci 1 aylık cezalarla öğrenimden uzaklaştırılmışlardır. Ayrıca 2 öğrenciye de süresiz uzaklaştırma cezası verilmiştir.11'i kız olmak üzere, halen 58 öğrenci disiplin kurulundadır. 1000 öğrenci ise kesin olarak sınıfta kalmıştır. Bunlara ekleneceği idare tarafından açıklanan 200 kişilik yeni ceza listesi ise, boykotu en son kaldıranları içermektedir.

Daha sonra okul yöneticileri hakkında açıklamalarda bulunulmuş, İdarenin yolsuzlukları sergilenmiş ve bunlarla ilgili öğrenci avukatlarının görüşleri dinlenmiş, ir. Öğrenci velilerinin ve bazı demokratik dernek sözcülerinin konuşmaları, can güvenliği ve okuma özgürlüğünün bugün için tamamen ortadan kalktığı noktasında birleşmiş, faşizme karşı mücadele birliğinin sağlanması gerektiği belirtilmiştir.

Basın toplantısının sonunda, Istanbul Atatürk Eğitim Enstitüsü öğrencileri adına şöyle denilmiştir: "Üzerimize yoğunlaştırılan faşist teröre karşı, sürülme pahasına, kıyım pahasına da olsa direneceğimizi, okulumuzu bir avuç faşist azınlığa terketmiyeceğimizi basın aracılığıyla halkımıza duyururuz!"

Devrimci Sözlük

PROVOKASYON NEDİR ?

Provokasyon, hakim sınıfların halkın mücadelesini yolundan saptırmak ve bastırmak için düzenledikleri kışkırtma ve tertiplere verilen addır. Provokasyonun kelime anlamı, düşmanının seni, kendisi için elverişli yer, zaman ve şartlarda dövüşmeye tahrik etmesidir. Hakim sınıflar provokasyon sayesinde, devrimci ve yurtsever güçleri bölmeye ve birbirlerine düşürmeye, devrimci teşkilatlanmaları dağıtmaya, devrimcilerin kitlelerle olan bağlarını koparmaya, halkı ezmeye çalışırlar. Hakim sınıflar, düzenledikleri provokasyonlarda, polis teşkilatlarını, gizli ve açık örgütleri kullanırlar. Devrimci ve yurtsever örgütlere sızma, eylemler içine karışma, sahte eylemler düzenleme ve sahte örgütler kurma yollarına başvururlar.

Provokasyon olaylarına son yıllardan pek çok örnek vermek mümkündür. 12 Mart öncesinde devrimci örgütlere sızarak istihbarat toplayan, aynı zamanda kışkırtmalara girişen pek çok MİT ajanı daha sonra Sıkıyönetim Mahkemelerinde ortaya çıktılar. 12 Mart'tan sonra da, gemi batırma, bina yıkma gibi provokasyonlara başvuran faşistler, bu yolla devrimcileri suçlu göstermeye, kamuoyu yaratmaya ve saldırılarında haklılık kazanmaya çalıştılar.

Yakın zamanlarda provokasyona en güzel örnek Demirel'e yumruk atılması olayı olmuştur. Faşistler, bu olayda Vural Önsel adındaki dengesiz kişiden yararlanmaya çalıştılar. Olayı düzenleyen faşist örgütlerin amacı, Demirel'i kamuoyuna saldırıya uğramış bir kahraman gibi göstermek, devrimcileri saldırgan durumuna düşürmek, ve yeni saldırılar için ortam hazırlamaktı.

1975 yazında yükselen işçi mücadelesini bastırmak isteyen hakim sınıflar sık sık provokasyonlara başvurdular. Berec direnişi sırasında polis, teşkil ettiği küçük gruplarla fabrikaya saldırarak işçiyi fabrika dışına çatışmaya çekmeye çalışmıştı. Polisin amacı fabrikayı bu yolla boşaltmak ve işgali kırmaktı.

1975 seçimlerinden önce faşistler CHP mitinglerinde, Uşak, İzmir ve Fethiye'de provokasyonlar düzenlediler.Mitinglerde olay çıkaran sağa sola saldıran sivil polisler, daha sonra kendileriyle konuşan gazetecilere "proleter devrimci aydın"lardan olduklarını ve "Doğu Perinçek grubuna bağlı" bulunduklarını söylediler Faşistlerin amacı CHP mitinglerinde düzenledikleri provokasyonlardan yararlanarak CHP ile devrimcilerin arasını açmak, devrimcileri tecrit ederek ezmek ve CHP'yi de faşistlerle uzlaşma noktasına çekerek pasifleştirmekti.

Polis ve faşist komandolar, provokasyonlara gençlik mücadelesinde de sık sık başvurmaktadırlar. Komandoların sürekli olarak başvurdukları bir taktik, devrimcileri gençlik kitlesi içinden kopararak küçük gruplar halinde düelloya çekmek ve polis kuvvetleri ile birlikte devrimci gençliği ezmektir.

Revizyonistler ise hakim sınıfların provokasyonlarını, devrimci kitle mücadelesini bastırmak için bir bahane olarak kullanmaya çalışmaktadırlar. Onlar, kitle mücadelesini bastırmak için her türlü devrimci hareketi provokasyonla karalamaktadırlar. Onlar, bu tutumlarıyla hakim sınıfların provokasyonlarına yardımcı olmaktadırlar. Çünkü, provokasyonun tek amacı kitle mücadelesinin bastırılmasıdır. Hakim sınıflar, halkı ezmek ve köleleştirmek için provokasyonlara girişirler. Revizyonistler, ortaya attıkları teori ve eylemleriyle, halkın faşist saldırıya karşı hareketsiz kalmasına ve provokasyonlar için uygun bir zemin doğmasına yardımcı olmaktadırlar. Her devrimci eylemin revizyonistler tarafından provokasyon olarak damgalanması, gerçek provokasyonlara karşı uyanıklığın da azalmasına yol açmaktadır.

Bütün bunların dışında, artık sosyal-faşist bir karakter kazanmış olan revizyonistler de tıpkı faşistler gibi, devrimcilere karşı provokasyonlar düzenlemeye başlamışlardır. DİSK içindeki TKP'li sendika ağaları devrimcilerle işçileri karşı karşıya getirmek için provokasyonlara başvurmaktadırlar. Sosyal-faşistler devrimci ve yurtseverleri, özellikle iki süper devlete karşı çıkan gençliği bölmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar.

Her taşın altında bir provokasyon bulan ve halkın mücadelesini provokasyon karalamalarıyla bastırmaya çalışan görüşlere karşı mücadele etmeliyiz. Fakat, CIA'nın, MİT'in, sosyal-emperyalistlerin KGB'sinin, Sovyet işbirlikçilerinin boş durmayacağını da bilmeli, provokasyonlara karşı uyanık olmalıyız. Provokasyonlara karşı mücadelede, provokasyonların boşa çıkarılabileceğini, hakim sınıfların her istediklerini gerçekleştiremeyeceklerini bilmeliyiz.

Provokasyonlara karşı mücadelede, doğru siyasette ısrar etmek ve kitlelerle kaynaşmak için olanca çabayı sarfetmek esastır. Devrimciler bütün eylemlerinde en geniş çoğunlukla birleşmeyi, mücadeleyi haklı bir zeminde yürütmeyi, ve esas düşmanı sonuna kadar tecrit etmeyi esas almalıdırlar. Daima kitlenin durumu gözönüne alındığı, daha geniş bir kitleyi kazanmak ve güç toplamak üzerinde durulduğu, ihtiyatlı ve uyanık davranıldığı takdirde bütün provokasyonlar boşa çıkarılabilir.

Provokasyonlar, daima yanlış siyasetten yararlanırlar. Kitleden kopuk maceracı eylemler, hakim sınıfların provokasyonları için elverişli bir zemin oluşturur. En doğru mücadeleler ve eylemler, bile eğer zamanında ve yerinde yapılmazsa, hakim sınıfların kışkırtmalarına alet olabilir. Kışkırtıcı ajanlar daima olacaktır. Önemli olan, provokasyonlara karşı, doğru bir siyaseti sonuna kadar uygulayarak ve kitleler içinde eriyerek mücadele etmektir.

BAROLAR BİRLİĞİ GENEL KURULU:

"DERNEKLER SİYASETLE UĞRAŞABİLİR" - "İKTİDAR ANAYASAYI İHLAL EDİYOR"

Türkiye Barolar Birliğinin Olağanüstü Genel Kurul toplantısı İzmir'de yapıldı. Toplantı sonucu oybirliğiyle kabul edilen bir önergede şöyle denilmektedir.

"Hükümetin ve onu oluşturan siyasal iktidarın yurtta can güvenliğinin, yani adaletin ortadan kalkmış olmasının baş sorumlusu olduğu ve bu haliyle anayasayı ihlal etmekte bulunduğu ilan edilecektir."

Genel Kurul toplantısında ayrıca, bütün meslek örgütleri ve derneklerin ülke yönetimine ilişkin uğraş ve eylemlerde bulunmasının, anayasal bir hak olduğuna, yasalarda yer alan yasaklamaların anti-demokratik olduğuna karar verilmiştir.

İZMİR DGM SAVCISI. ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILMASINI İSTEDİ.

İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesi savcısı Oktay Odabaşı Ülkü Ocakları İzmir Şubesi hakkında düzenlediği iddianamede faşistlerin saldırgan yüzünü ortaya sermektedir. Ülkü Ocaklı faşistlerin cezalandırılmalarını isteyen savcı iddianamesinde şöyle demektedir:

"Ülkü Ocakları İzmir Şubesi ve onun paralelindeki Büyük Ülkü Derneği Bornova Şubesi yurdun çeşitli yerlerinden getirdiği militanları İzmir'de çeşitli saldırılarda vurucu kuvvet olarak kullanmaktadır."

Savcının bu örnek tutumu faşistlerin halkın gözünde teşhir ve tecrit olduğunu, faşizme karşı muhalefetin toplumun bütün kesimlerine yayıldığını göstermektedir.

Pankartlardaki "Silahsızlanma" laflarının anlamı

EŞKİYA TÜFEĞİNİ YAĞLARKEN MA

Son yıllarda sosyal-emperyalistler "yumuşama" ve "silahsızlanma" konularındaki propagandalarını yoğunlaştırmışlardır. Onlar, bunun için sürekli konferanslar toplanmasını ve anlaşmalar imzalanmasını önermektedirler. Öte yandan, bütün dünyada olduğu gibi, ülkemizde de revizyonistler silahlanmaya ve millî savunmanın güçlendirilmesine karşı çıkmaktadırlar. Son olarak, DİSK'in 1 Mayıs'ta düzenlemiş olduğu mitingde çok sayıda yer alan "Bir tank = 2000 çocuğa kreş" "Fantom değil, kreş istiyoruz." "Dünya silahsızlanma konferansı toplanmalıdır"" Silahlanmaya hayır" vb. gibi pankartlar, revizyonistlerin faaliyetlerini ne kadar artırdıklarını göstermektedir. Ülkemiz üzerindeki sosyal-emperyalist saldırı ve işgal tehdidinin giderek arttığı şartlarda revizyonistlerin silahsızlanma yönündeki propagandalarını yoğunlaştırmaları ne anlama gelmektedir ? Neden Sovyetler Birliği silâhsızlanma konferansları, önerileri getirmektedir? Bu soruları cevaplandırmak için geçmişte yapılan anlaşmaların ve sonuçlarının incelenmesi gereklidir.

Silahsızlanma konusunda iki süper devlet, Sovyetler Birliği ve ABD arasında 1963 yılından bu yana pek çok anlaşma imzalanmıştır. Bu anlaşmalar şimdiye kadar hiç bir sonuç vermemiştir. Örneğin, 1963 yılında Moskova'da atom silahı denemelerinin kısmen yasaklanması ile ilgili anlaşmadan sonraki yıllar içinde iki süper devlet yüzlerce nükleer deneme yapmışlardır. Aynı şekilde, 1968 yılında nükleer silahların sayısının azaltılmasını öngören bir anlaşmanın imzalanmasından hemen sonra Sovyet balistik füzelerinin ve nükleer denizaltılarının sayıları birkaç misli artmıştır. 1968 yılında sadece 7 adet nükleer denizaltıya sahip olan Sovyetler Birliği, anlaşmadan sonraki yıllar içinde uzun menzilli füze taşıyan nükleer denizaltılarının sayısını 50'ye çıkarmıştır. 1972 yılında, yine iki süper devlet arasında Moskova'da "Stratejik Silahların Sınırlandırılması" konusunda bir dizi anlaşma daha imzalandı. Bu anlaşmaların da sonuçları öncekilerin sonuçlarından farklı değildir. Anlaşmayı izleyen günlerde Sovyetler Birliği uzun menzilli ve denizaltından atılan füze denemelerine hız verdi ve yeni uzun menzilli füze tipleri geliştirdi. Halen sürmekte olan ve SALT (Stratejik Silahların Sınırlandırılması Görüşmeleri) görüşmeleri olarak anılan görüşmelerin de hiç bir somut gelişme kaydetmediği her geçen gün daha iyi anlaşılmaktadır.

Silahsızlanma konusundaki görüşmelerin tarihçesi bize açıkca şunu göstermektedir: Ne kadar çok anlaşma yapılırsa, silahlanma yarışı da o kadar çok şiddetlenmektedir. İki süper devlet arasındaki rekabet sürdükçe bu görüşmelerin sonucu daima aynı olacaktır.

Silahsızlanma konusunda lâfta şampiyonluğu kimseye kaptırmayan Sovyetler Birliği, dünya halklarının talep ettikleri şekilde bir silahsızlanmaya hiç bir zaman yanaşmamaktadır. Şimdiye kadar ne ABD ne de Sovyetler Birliği nükleer silahların toptan imhası önerisini kabul etmedikleri gibi, bu silahları özellikle nükleer güce sahip olmayan ülkeler ile nükleer silahlardan arınmış bölgelere karşı kullanmayacaklarına dair tek kelime söylememektedirler. Bu konuda Birleşmiş Milletlerde ve Güvenlik Konseyinde Çin Halk Cumhuriyeti'nin önerilerini, iki süper devlet her defasında reddetmişlerdir. Bu, onların silahsızlanma konusunda samimiyetsiz olduklarının açık bir kanıtıdır.

Birbiri ardı sıra silahsızlanma konferanslarının toplanmasını öneren Sövyetler Birliği'nin 1960'lardan bu yana gerçek faaliyeti ise sürekli olarak silahlanmadır. Onun sosyal-emperyalist tabiatı kaçınılmaz olarak silahlanmaya, savaş hazırlığına ve saldırı siyasetine yol açmaktadır. Bu siyasetin iktisadî temeli ise Sovyetler Birliği'ndeki tekelci devlet kapitalizmidir. İktisadî ve malî gücü Amerikan emperyalizminden geride bulunan Sovyet sosyal-emperyalizmi dünyaya hakim olabilmek için esas olarak askerî gücüne dayanmak zorundadır. Bu nedenle Sovyet ekonomisi bir savaş ekonomisi haline gelmiş durumdadır. Halen Sovyet gayri safî millî hasılası ABD'ninkinin ancak yarısı kadar olduğu halde Sovyet askerî harcamaları ABD'nınkine aşağı yukarı eşittir. Sovyet askeri harcamaları devlet bütçesinin üçte birine ulaşmaktadır. Peki, kendisi sürekli olarak silahlanan ve bir dünya savaşına hazırlanan Sovyetler Birliği'nin ikide bir silahsızlanma önerileri getirmesinin ardında ne yatmaktadır?

İki süper devletin yaptıkları zirve toplantıları ve silahsızlanma görüşmeleri dünya halklarının ve ülkelerinin savaş tehlikesine karşı uyanıklıklarını köreltmeyi amaçlamaktadır. Onlar, böylece, hızlı bir şekilde silahlandıkları gerçeğini örtbas edebileceklerini hesap etmektedirler. Özellikle sosyal-emperyalistler gerçek saldırgan yüzlerini gizlemek için böyle toplantılardan azamî ölçüde yararlanmaya çalışmaktadırlar. Sos-

Sovyet denizcileri yeni çarlara karşı ayaklandı

Sovyetler Birliği'ndeki sosyal-faşist diktatörlük her geçen gün halkın daha çok nefretini kazanmakta ve tepkilere yol açmaktadır. Son olarak, 6 Mayıs 1976 tarihli gazetelerde de yer alan haberlerden anlaşıldığına göre, bir Sovyet destroyerinin mürettebatı isyan ettikleri gerekçesiyle savaş uçakları tarafından bombalanmıştır. Yoğun bombardıman sonucunda çok sayıda denizci ölmüştür.

Basında çıkan haberlere göre Sovyet donanmasında bu tür olaylara son zamanlarda sık sık rastlanmaktadır. Özellikle Angola savaşı sırasında ve savaş sonrasında donanmada huzursuzluk artmış, ve Sovyet yöneticilerine yönelik protesto hareketleri yaygınlaşmış durumdadır.

Öte yandan Sovyetler Birliği'nin Gürcistan Cumhuriyeti'nde Sovyet yönetimini protesto eden olaylar hız kazanmıştır. Son iki yıl içinde Gürcistan'da resmî binalar sık sık bombalanmaktadır.

Bütün bunlar, Sovyetler Birliği'ndeki sosyal-faşist diktatörlüğün ayakta kalabilmek için halkı nasıl bir baskı altında tuttuğunu göstermektedir.

1917 Ekim Devriminden önce eski Rus çarlarının Potemkin Zırhlısı mürettebatına saldırmaları onları yıkılmaktan kurtaramamıştı. Bugün de Yeni Çarların Strozhevoy destroyerine yağdırdıkları bombalar onların yıkılmasını engelleyemeyecektir.

KÜÇÜK BİR ÜLKE DE SAVAŞA KARŞI HAZIRLIKLI OLMALIDIR

İsviçre, doğal güzellikleri nedeniyle "Avrupa'nın bahçesi" adını almıştır. Görünüşteki yüzeysel huzurun ardında, iki süper devlet Sovyetler Birliği ile ABD'nin Avrupa'ya hükmetmek için sürdürdükleri şiddetli çatışma vardır. Onların rekabeti, özellikle de sosyal-emperyalizmden gelen askerî tehdit, İsviçre halkı arasında gittikçe daha büyük kaygılara yol açmaktadır. Sovyetler Birliği şimdi Avrupa'da, NATO'nunkini fersah fersah geçen bir konvansiyonel güç bulundurmaktadır. Geçtiğimiz yıl içinde saldırgan gücünü, hem nitelik hem nicelik bakımından dehşet verici boyutlara ulaştırmıştır. Eski İsviçre Federal Başkanı bir keresinde, Orta Avrupa'daki askerî çatışmanın, başka herhangi bir yerden daha fazla ve daha iyi teçhiz edilmiş olarak sürdürüldüğünü ve buradaki rekabetin, başka herhangi bir yerde olduğundan daha tayin edici olduğunu belirtmişti.

Bu ülkede gezen bir insan, genel olarak halkın savaş tehlikesine karşı uyanıklığına tanık olabilir. Birçok İsviçreli dost, İsviçre'nin savunmasını güçlendirmesi ve her an yabancı saldırganlığa karşı direnmeye hazır olması gerektiğini, ülkenin bağımsızlığının ancak böyle korunabileceğini söyledi. Bu düşünceyi esas alan bir siyaset uyarınca bu ülkede zorunlu bir askerlik sistemi uygulanıyor. Bu sistemde her yıl on binlerce genç, askerî eğitim görmek üzere orduya alınıyor. Ayrıca 20-50 yaşları arasında her normal vatandaş, her yıl hafif ateş etme talimi görmek zorundadır. Bunlar, dışardan bir saldırganlık olasılığı karşısında, 600 binin üzerinde askerin seferber edilmesini teminat altına alıyor.

İsviçre, askerlerinin savaşma hazırlığı ve çarpışma gücünü gözden geçirmek amacıyla sık sık askerî tatbikatlar düzenler. Geçenlerde Kuzeydoğu İsviçre'de yapılan askerî tatbikata yaklaşık 40 bin kişi katıldı. Tatbikatta varsayım olarak, Ren Nehrini geçtikten sonra ülke topraklarının içine kadar sokulan bir orduya karşı, birlikler karşı-saldırıya geçti ve sonunda istilacıları topraklarından sürdüler.

İsviçre'de gittikçe daha çok sayıda insan, süper devletlerin saldırısını altetmede halk kitlelerine dayanmanın gereğini kavramaktadır. Onlar, tek başına silahlı kuvvetlerin zaferi sağlayamayacağını görüyorlar. İsviçreli bir dost, kendi ülkesinin bir halk savunması siyaseti izlediğini ve bu siyasetin askerî, sivil, iktisadî ve sosyal bütün yönleri kapsadığını söyledi.

1975'ten sonra ülke, nüfusun üçte ikisini alabilecek kadar yeraltı sığınağı ve 600 tane yeraltı sivil savunma komuta mevzii yapmış bulunuyordu. İhtiyaç doğduğunda herkesin sığınaklara girebilmesi için çaba harcanıyor. Örnek olarak Bern şehrinde yeraltında yapılan bir çalışmayı alalım: Sığınağın bir komuta mevzii, bir hastanesi, savunma personeli için bir bekleme mevkii ve sığınak yeri var. Alarm ve haberleşme sistemiyle denetlenen sığınak yeri her türlü kimyevî silaha karşı korunmuş, pompa ve jeneratörleri ve bin kişiye on beş gün yetecek kadar yiyecek ve su stoku var. Bern'de her evin altına bir sığınak kazılması tavsiye ediliyor. Şehirdeki fabrikalar ve hükümet dairelerinin genellikle kendi yeraltı tesisleri var. Böylece savaş halinde ya da herhangi bir olağanüstü durumda şehirde herkes sığınacak bir yer bulabilecek.

Son yıllarda İsviçre'nin aldığı sivil savunma tedbirleri Avrupa'da büyük bir ilgi uyandırdı. İsveç, Danimarka, Norveç ve bazı başka ülkelerin sivil savunma yetkilileri, sivil savunma tedbirlerini incelemek üzere adamlarını İsviçre'ye göndermişlerdir.

İsviçre tarafsız bir ülkedir. Ülkenin barışsever halkının, yabancı saldırganlığa karşı savaşmak üzere ayaklanmada şanlı bir geleneği vardır. İsviçreli bir dost geçmişi anarken, İkinci Dünya Savaşı sırasında İsviçre'nin iki kez yabancı istila tehdidine maruz kaldığını ama yirmi dört saat içersinde yarım milyon İsviçreli asker cephede seferber olunca saldırganın caydığını hatırlattı.

Bugünkü uluslararası duruma değinen bir başka İsviçreli dost şunu belirtti; İsviçre'nin barışı ve tarafsızlığı, silahla savunulmalıdır.

Üçüncü bir dost da özellikle, küçük bir ülke olan İsviçre'nin kendine ait modern bir millî savunmaya ihtiyacı olmadığı iddiasını çürüttü ve şöyle dedi: Böylesi bir iddiaya hiç bir İsviçreli hak vermez. Bugünkü duruma bakılacak olursa, küçük bir ülke bile hazırlıklı olmalıdır.

(YENİ ÇİN HABER AJANSI'NDAN ALINMIŞTIR)

YUGOSLAVYA MİLLİ SAVUNMASINI GÜÇLENDİRİYOR

"ANSIZIN YAKALANMAYALIM"

Bütün dünyada saldırgan yüzü gittikçe açığa çıkan Sovyet sosyal-emperyalistlerine karşı çeşitli ülkeler uyanıklıklarını artırmak ve muhtemel bir savaş tehlikesine karşı hazırlıklı olmak için çeşitli tedbirler almaktadırlar. Sovyet saldırısına uğrama tehlikesi fazla bölgelerden biri olan Balkan ülkeleri bir taraftan sivil savunma tedbirlerini geliştirirken, diğer taraftan da halkın silahlanması için çalışmalar sürdürmektedirler. Yugoslavya'da bu konuda "Ansızın Yakalanmayalım" adıyla tatbikatlar yapılmakta, okullarda öğrencilere savaşla ilgili dersler okutulmaktadır.

...LUMUN BIÇAĞINI SAKLIYORLAR

...yal-emperyalistler ve onların revizyonist ajanları bu tür konferanslarla dünya ülkeleri ve halklarında sahte bir güvenlik duygusu yaratmak istiyorlar. Onlar, bunun için Asya ülkelerini ve halklarını esas olarak tehdit eden kendileri olduğu halde, içinde Sovyetler Birliği'nin de yer alacağı bir "Asya Kollektif Güvenlik Sistemi" kurulmasını önermektedirler. Bununla da kalmayarak, onlar bizzat böyle toplantıların ve konferansların yapılması için hükümetlere baskı yapmaktadırlar. Onlar, bu nedenle, çeşitli Üçüncü Dünya ülkelerine, özellikle de Türkiye gibi Sovyet saldırı ve işgal tehdidi altında olan ülkelere "saldırmazlık paktı" önerilerini kabul ettirmeye çalışmaktadırlar.

Ülkemizdeki revizyonistler de sosyal-emperyalist efendilerinin yayılma siyasetlerine hizmet etmektedirler. Birinci olarak, revizyonistler Türkiye'nin silahlanmasına karşı çıkmaktadırlar. İkinci olarak, revizyonistler Sovyetler Birliği ile saldırmazlık paktı imzalanmasını istemektedirler. Bir yandan Türkiye'nin silahsızlanması diğer yandan Rusya ile saldırmazlık paktı anlaşması; sosyal-emperyalistlerin istedikleri de budur. Böylece Türkiye sosyal-emperyalistler için kolay yutulur bir lokma olacaktır. Revizyonistler, bunun için, insanların barışçı duygularından yararlanmak istemekte, genel olarak silahlanmaya karşı çıkıyor görünerek Üçüncü Dünya ülkelerinin silahsızlanmasını talep etmektedirler. Sürekli olarak silahsızlanma çağrıları yapan sosyal-emperyalistlerin hızla silahlandıklarını gözlerden kaçırmak için bu konuda tek lâf etmemektedirler. Revizyonistler, Üçüncü Dünya ülkelerinin, küçük ve orta büyüklükteki ülkelerin askerî güçlerini artırmalarına neden karşıdırlar? Çünkü bu, sosyal-emperyalist saldırı ve yayılma emellerine set çekmektedir.

Devrimciler Türkiye'nin silahsızlandırılması yolundaki revizyonist propagandaya karşı çıkmalıdır. Bu propogandanın amacı, işçi sınıfını ve bütün halkı bir dünya savaşı tehlikesine karşı hazırlıksız bırakmaktır.

Batılı bir gazeteci Kamboçya'daki katliam haberlerini yalanladı

Japon gazetecisi batı basınında Kamboçya ile ilgili olarak çıkan haberlerin tümüyle uydurma olduğunu öne sürdü.

BANGKOK (Günaydın Dünya Servisi)- Kamboçya'ya izinsiz girdiği için tutuklanan ve bir hafta hapis yattıktan sonra serbest bırakılan bir Japon gazeteci, Batı'da Kamboçya ile ilgili yayınların haberin tümüyle uydurma olduğunu söylemiştir.

Bilindiği gibi, Batı basını son günlerde Kamboçya'da yoğun bir katliam yapıldığını ve eski rejim taraftarı 100 bin kişinin öldürüldüğünü yazmaktadır. Sözü geçen Japon gazeteci için de batı basınında dövüldüğü ve işkence gördüğüne dair haberler çıkmıştır.

Tayland'a gelen Japon gazeteci, kendisine işkence yapıldığına ilişkin haberleri yalanlamış ve aksine çok iyi davranıldığını söylemiştir.

KAMBOÇYA AMERİKAN EMPERYALİSTLERİNİN KATLİAM HABERLERİNİ YALANLADI.

Kamboçya halkının yiğit mücadelesiyle ülkeden sürülüp atılan Amerikan emperyalistleri ve uşakları, şimdi de devrimci iktidarın Kamboçya'da kitle katliamı uyguladığı yolunda yalan haberler yaymaktadır. Emperyalistler ve uşakları böylece halkın devrimci iktidarını karalamaya çalışmaktadırlar. New York'ta Deniz Hukuku Konferansına katılan Kamboçya hükümetinin diplomatik temsilcisi, katliam haberlerini yalanlamış ve şöyle demiştir: "Hükümetimiz millî birliği istemekte ve halkın en geniş onayını almayı amaçlamaktadır. Biz, halkımızın çoğalmasını istiyoruz, kökünün kazınmasını değil".

Çavuşesku Sosyal-Emperyalist ideolojiyi mahkum etti

Çekoslavakya'da bir sendika kongresinin açılışında, aralarında Suslov, Ponomarev ve Krilenko gibi Sovyet ideolog ve yetkililerinin de bulunduğu Sovyet heyetinin önünde bir konuşma yapan Romanya Devlet ve Parti Başkanı Çavuşesku, son günlerde "hem de Marksizme dayanılarak milletin rolünün ve egemenlik prensibinin küçümsendiğini" belirtmiş ve şöyle demiştir:

"Bazı filozoflar ve teorisyenler, proleter enternasyonalizminin Marksist-Leninist kavrayışına dayanarak milletin tarihî misyonunu doldurduğunu, milletin sosyalizmde hiç bir perspektife sahip olmadığını ve millî bağımsızlığın savunulmasının Marksizm-Leninizmi çiğnemek ve burjuva milliyetçiliğine düşmek olduğunu ve bağımsızlığın savunulmasında, ısrarın devrimci mücadele için esas tehlike olduğunu ispat etmeye çalışıyorlar. Onlar millî egemenliğin enternasyonalizmle bağdaşmaz olduğunu ileri sürüyorlar. Burada, bu gibi bakış açılarının tamamen yanlış olduğunu söylemek gerekir. Bu bakış açıları sadece gerçeklerle değil, Marksizm-Leninizmin temel doğrularıyla da çelişme içindedir... Ülkenin hürriyet ve egemenliğini savunmak ve o ülkeye özgü sosyal sistemi inşa etmek önder sınıf olarak o ülkenin proletaryasının sadece hakkı değil, aynı zamanda görevidir de. İktidara gelen bir ülkenin işçi sınıfı için en kötüsü, millî bağımsızlığı koruma sorumluluğunu çiğnemektir. Bu, devrimci Marksist-Leninist ilkelere, komünistlerin tarihî görevlerine yan çizmek, kozmopolitizme ve millî nihilizme düşmektir."

Çavuşesku Çekoslavakya'daki konuşmasında Lenin'den şu alıntıyı yapmıştır:

"'Eğer biri köle olarak doğmuşsa, buna kimse birşey yapamaz. Fakat hürriyetini kazanmaya çalışacağı yerde köleliğini haklı çıkarmaya ve mazur göstermeye çalışırsa, bir uşak ve yaltakcıdır ve bu nefret ve tiksintiye layıktır.' Lenin'in bu sözlerine ilave edilecek pek bir şey yoktur. Proleter enternasyonalizminin doğru temeli egemenlik ve bağımsızlık, her ülkede işçi sınıfının gücüdür. Yoksa hayatın objektif gerekliliğiyle çelişme halinde olan şu veya bu tez veya ilke yararına millî menfaatlerden taviz verilmesi değildir."

ÇİN, DIŞ POLİTİKASINI NÜKLEER TEHDİTLE YÜRÜTMEYEN TEK ÜLKE

Yabancı gözlemciler, dünyanın nükleer silahlara sahip ülkeleri arasında sadece Çin Halk Cumhuriyeti'nin, bu silahlardan dış politikasını yürütmekte yararlanmadığını ve Çinli yetkililerin nükleer deneylerle silah yapımına gereken ağırlığı kasıtlı olarak vermediklerini, belirtmektedirler.

Aynı konuda ayrıntılı bir yorum yayınlayan "International Herald Tribune" gazetesi, yabancı gözlemcilerin bu ifadelerini doğruladı ve Çinlilerin, yıllardır kasıtlı olarak nükleer çalışmalarını yavaşlattıklarını ileri sürdü.

"International Herald Tribune" gazetesinin yorumu şöyle devam ediyor: "Çin Halk Cumhuriyeti'nin bir nükleer güç haline gelmesi, Pekin yöneticilerinin izlemeyi gelenek haline getirdikleri ılımlı ve akılcı dış politikayı tehlikeye sokacak yerde, daha da pekiştirdi. Çinliler, nükleer silahları geliştirdikten sonra, soğukkanlı ve her türlü saldırganlıktan uzak dış politikalarında daha da kararlı hale geldiler. Oysa başlangıçta, nükleer bir güç haline gelmenin Pekin yöneticilerini saldırgan bir politika izlemeye iteceği sanılmaktaydı."

ŞANTAJDAN KAÇINIYORLAR

Çin Halk Cumhuriyeti'nin 11 yıl önce dünyanın nükleer güçleri arasına katıldığını belirten "International Herald Tribune" gazetesine göre, Pekin yönetimi aradan geçen süre içinde, bir kez bile komşularını elindeki bu güçle tehdit etmedi ve isteklerini kabul ettirmek için nükleer şantaja başvurmadı. Bunun uluslararası ilişkilerde başka bir örneği bulunmadığını hatırlatan gazete, Pekin yönetiminin ilerde tutumunu değiştireceğini gösteren işaretlere rastlanmadığını da kaydetti.

DENEY YAPMIYORLAR

Çin Halk Cumhuriyeti 1964 yılından bu yana geçen dönemde 18 nükleer deneme yaptı. Uzmanlar, istense, Pekin yöneticilerinin çok daha fazla sayıda deney yapılmasını sağlayabileceklerini de belirtmekteler. Örneğin aynı dönem içinde Sovyetler Birliği 167, Amerika ise 278 deneme yaptı.

POLİTİKA-19.4.1976

CHP'NİN İSMET PAŞA'DAN KALMA DIŞ POLİTİKASI

(Baş tarafı 3. sayfada)

di yarı-sömürgesi haline getiriyordu. Şimdi aynı oyunu, günümüzün genç ve en ihtiraslı emperyalisti olan Sovyetler Birliği oynamaktadır. İsmet Paşa politikası da, dünyadaki bu değişiklikten ister istemez etkilenmektedir. Bu politikayı en açık bir şekilde savunan Mustafa Ok, özet olarak şunu söylemektedir: ABD zayıflıyor, Sovyetler Birliği ise güçlenmektedir. Bu sebeple Sovyetler Birliği ile arayı iyi tutmak gerekir.

Bu anlayış, büyük emperyalist devletlere karşı bağımsızlığımızı savunmakta daha uyanık davranacağımız yerde, kuvvetli önünde boyun eğme anlayışıdır. Bu anlayıştan yararlanacak olan da kuvvetli emperyalist devletten başkası değildir.

Hatırlanacağı gibi, 1960'tan sonra halk yığınları bağımsızlık isteğiyle "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" şiarını ileri sürdüğü zaman, İsmet Paşa "büyük devletlere düşmanlık yapılmasının karşısında olduğunu" söylüyordu. Bu düşünce birçok olumlu değişikliğe rağmen CHP'den sökülüp atılmamıştır. Son CHP kurultayında delegeler "Kahrolsun Amerika" sloganını attığı zaman Ecevit delegeleri susturdu ve "kimse kahrolmasın" dedi. O zamandan beri ABD'nin gerileyişi daha açık olarak ortaya çıkmıştır ve buna paralel olarak CHP yöneticilerinde diğer süper devlete karşı teslimiyet eğilimi de güçlenmiştir.

YENİ MİLLİ SAVUNMA ANLAYIŞI HANGİ TEMELLERE DAYANMALIDIR?

ABD işbirlikçilerinin millî savunma anlayışının terkedilmesini, devrimciler 25 yıldır istemektedir ve "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" şiarı İsmet Paşa'ya rağmen bugün tüm halkın isteği olmuştur. Fakat bugün de ABD işbirlikçisi bir millî savunma anlayışının yerine, Sovyet sosyal-emperyalizmi ile uzlaşan, Yeni Çarların tehditlerine boyun eğen bir anlayışın getirilmesi tehlikesi vardır. Sosyal-emperyalizmin beşinci kolu olan sahte TKP revizyonistleri bütün çabalarını buna yöneltmektedir. CHP'nin ve Ecevit'in bu konuda uyanık davranması, halkımızın yararına olacaktır.

Yurdumuzun savunulması, millî bağımsızlığımızı her alanda kazanmayı ve korumayı esas alan, halka güvenen sağlam bir temel üzerine oturtulmalıdır.

Gerçekten de Türkiye'nin, millî bağımsızlığının her alanda kazanılması ve korunması amacıyla yeni bir savunma anlayışına ihtiyacı vardır. Bu yeni millî savunma anlayışının dayandığı dış politika şu olmalıdır.

1. İki süper devlete, özellikle daha saldırgan ve tehlikeli olan Rus sosyal-emperyalistlerine karşı millî bağımsızlıktan yana kararlı bir tutum ve yeni bir dünya savaşına hazırlıklı olmak.
2. Komşularımız Yunanistan, Arap ülkeleri, İran, Pakistan ve başta Orta Doğu ülkeleri olmak üzere bütün Üçüncü Dünya ülkeleriyle dostluk ve dayanışma.
3. Millî bağımsızlığımızı korumak ve eşit ilişkilerde bulunmak şartı ile Avrupa ülkeleriyle dostluk ve dayanışma.
4. İki süper devlet arasındaki çelişmelerden sonuna kadar yararlanmak ve bunu yaparken özellikle daha büyük tehlike oluşturan Sovyet sosyal-emperyalizmine karşı dikkatli olmak.

İkinci Dünya Savaşında Zafer, Saldırganın Doğru Tesbit ve Tecritiyle Kazanıldı

İkinci Dünya Savaşında dünya halklarının kazandığı zaferin 31. yıldönümünü kutluyoruz. Stalin'in önderliğinde dünya halkları Alman, İtalyan ve Japon saldırganlarını büyük bir bozguna uğrattılar. Bugün dünya tekrar yeni bir dünya savaşı tehlikesiyle karşı karşıyadır. İkinci Dünya Savaşında kazanılan zaferin tecrübesi bugüne de ışık tutacak değerli derslerle doludur.

PAYLAŞIM TALEP EDENLER FAŞİST ÜLKELERDİ

Birinci dünya savaşından yenik çıkan Almanya Versay Anlaşmasıyla köleleştirilmek istendi. Fakat belirli bir gelişme için Alman emperyalistleri yeniden güç topladılar. Kapitalizmin eşit olmayan gelişmesi sonucu İngiliz-Fransız emperyalistleri nüfuz alanlarında geriler veya onları korumaya çalışırken Alman emperyalistleri yeni nüfuz alanları talep ettiler. 1929-33 dünya buhranının da etkisiyle Alman tekelci burjuvazisi içerde halkın mücadelesini bastırmak, dışarda diğer halkları köleleştirmek ve dünyayı yeniden paylaşmak için saldırgan bir savaşa hazırlanmak amacıyla faşizme başvurdu. Kapitalist üretimi ve devletin bürokratik gücünü tek bir merkezileşmiş mekanizma içinde topladı. Bütün ekonomisini bir savaş ekonomisi haline getirdi ve azgınca silahlandı. Bu gelişmeye paralel olarak faşizm dünya çapında bir yükselme gösterdi. Alman-İtalyan-Japon saldırgan ittifakı kuruldu. Savaşın esas kaynağı, esas saldırgan güç, bu faşist ittifaktı.Dimitrov, Birinci Dünya Savaşına değindikten sonra şöyle devam etmektedir.

"O zamanlar dünya, dünya üzerinde hakimiyetlerini kurmaya çalışan, emperyalist savaşı hazırlayan ve tahrik eden iki emperyalist savaş ittifakına bölünmüştü. O zamanlar ne proletaryanın zafer kazandığı bir ülke, ne de faşist diktatörlüğün olduğu ülkeler vardı.

"Fakat bugün durum başkadır. Bugün, birincisi barışın en güçlü kalesi olan proleter bir devlet, ikincisi açık faşist saldırganlar,üçüncüsü devlet ve milli bağımsızlıklarını kaybetmek tehlikesiyle karşı karşıya olan bir dizi ülke, dördüncüsü, şu anda barışın korunmasını isteyen başka kapitalist ülkeler vardır. Bundan dolayı bütün devletleri saldırgan olarak ele almak tamamen yanlıştır. Sadece, gerçek saldırganı gizlemeye uğraşan kimseler bu gerçekleri böylesine tersyüz edebilirler." (Savaşa ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe, S.199 AYDINLIK YAYINLARI)

BARIŞ MASKESİ ALTINDA SAVAŞA HAZIRLIK

Faşist ittifak yeni bir dünya savaşına hazırlanırken İngiliz ve Fransız emperyalistleri ile son hesaplaşmaya gitmeden önce adım adım mevzileri ele geçirmeye çalıştı Uzak Doğuda Japon emperyalistleri de 1931'de Mançurya'yı işgal ettiler. Daha sonra saldırılarını Çin'in içine doğru genişletmeye başladılar. İtalyanlar Habeşiştan'ı işgal etti. Almanya ve İtalya, İspanya'ya müdahale ettiler. Almanya Avusturya'yı ve Çekoslovakya'yı işgal etti.

Faşistler bütün bunları yaparken dünya halklarını uyutmak ve silahsızlandırmak için barış sözlerini dillerinden düşürmediler. Mesela Hitler Çekoslovakya'nın Südetler Bölgesini işgal ettikten sonra tezgahlanan Münih komplosunun akabinde barışı bozmayacağını ve savaşa karşı olduğunu söyledi. Bu sözlerden bir yıl sonra Polonya'ya saldırdı ve İkinci Dünya Savaşı başladı. Hitler, önce Almanya'nın egemenliğinden bahsediyordu. Ama sonra bütün Almanların birliğini sağlamak çığlıklarıyla komşularına saldırdı.Arkasından bütün dünyaya hükmetmek için dünya savaşını başlattı. Milletlerin kurtarıcısı pozunu de elinden bırakmadı. İngiliz emperyalistleri dünyanın önemli bir kesimine hükmediyorlardı. Hitler büyük bir anti-emperyalist pozuna bürünüp İngiliz emperyalizminin halkları ezdiğini belirtiyordu. Faşist afişlerde, İngiliz emperyalizmi bir ahtapot gibi gösterilip dünya halklarının anti-emperyalist duyguları istismar edilmeye çalışılıyordu.Hatta Hitler savaş sırasında Norveç'i işgal ederken Norveç'in bağımsızlığını ortadan kaldırmaya niyetli olmadıklarını, tam tersine Norveç'in bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünü İngiliz-Fransız emperyalistlerine karşı korumak için işgal ettiklerini söyledi.

Stalin'in önderliğindeki dünya proletaryası bütün bu demagojileri mahkum etti. Meselenin dünyanın yeniden paylaşılması olduğunu, emperyalistlerarası çelişmeleri çözmenin sonuçta, savaştan başka yolu olmadığını belirtti. Üçüncü Enternasyonal, "faşizm savaş demektir" diyerek esas saldırganı doğru tesbit etti. Enternasyonal, Hitler'in barış sözlerinin savaşa hazırlığı gizlemek için başvurulan bir sahtekarlık olduğunu belirtti. Yıllar öncesinden savaş tehlikesine dikkati çekti ve ona karşı hazırlanmak gereğini belirtti. Dimitrov bu konuda şöyle diyor:

"Yedinci Kongre (1935 de toplanan Üçüncü Enternasyonel Kongresi-H.S.) faşizmi savaş kundakçısı olarak nitelendirdiğinde ve artan yeni bir emperyalist savaş tehlikesine ve faşizme karşı mücadelede güçlü bir birleşik cephe yaratılması gerekliliğine işaret ettiğinde, işçi hareketi içinde bile, biz komünistleri, sözde kasıtlı olarak sadece propaganda amacıyla faşizme böyle bir rol yakıştırmakla ve savaş tehlikesini abartmakla suçlamaktan utanmayan oldukça çok kimse vardı. Bir kısmı bunu bilinçli olarak, hakim sınıfların menfaati için, diğerleri ise siyasi dargörüşlülüğün neticesi olarak yapmaktadırlar. Ancak geçen iki yıl böyle bir suçlamanın bütün abesliğini yeter derecede açıklıkla göstermiştir. Barışın dostları da düşmanları da şimdi açıkça yaklaşan yeni bir dünya savaşı tehlikesinden bahsetmektedirler.Ve açıkça faşist hükümetlerin savaş kışkırtıcısı olduklarından şüphe edecek ciddi insan bulmak zordur. Tek tek ülkelerde savaş gerçekten daha şimdiden başlamıştır." (Aynı eser S.223-224)

YÜKSELEN EMPERYALİZM : RUSYA

Bugün dünyada durum nedir? İkinci Dünya Savaşının tecrübesi neyi göstermektedir?

Bugün iki süper devlet arasındaki rekabette dünyanın yeniden paylaşılması talebi Sovyetler Birliği'nden gelmektedir. Sovyetler Birliği Hitler'inkinden daha fazla merkezileşmiş bir ekonomik ve bürokratik yapıya sahiptir. Bu gelişmeye paralel bir şekilde genel olarak diğer ülkelerde de Amerikancı faşizm gerilerken sosyal-faşizm yükselen bir akım haline gelmektedir . Sovyetler Birliği azgınca silahlanmakta ve ekonomisinin yüzde 60'ı doğrudan veya dolaylı olarak silah sanayiine hizmet etmektedir. Sovyet silah harcamalarının milli gelir içindeki payı (yüzde 19,6) Kore ve Vietnam Savaşı sırasında Amerika'nın kimi, İkinci Dünya Savaşı arifesinde Hitler'inkini (yüzde 19,2) aşmış bulunmaktadır.

Sovyetler Birliği, Hitler'in rolünü oynarken Hitler'in izinden gitmektedir. Onun Amerikan emperyalistleriyle rekabetinin odak noktası , Amerika'yı dize getirmek için göz diktiği alan Avrupa'dır. Sovyetler Birliği, Amerika'yla Avrupa'da son hesaplaşmasından önce Doğu Avrupadaki mevzilerini elde tutmak ve yeni mevziler ele geçirmeye çalışmaktadır. Çekoslovakya'yı işgali, Angola'ya saldırısı, Portekiz'e müdahalesi bunun bir parçasıdır.

Sovyetler Birliği, Hitler gibi, barış, yumuşama sözlerini dilinden düşürmüyor. Kendisi azgınca silahlanırken dünya halklarını silahsızlandırmak ve uyutmak için yumuşama ve silahsızlanmadan bahsediyor.Sovyetler Birliği, Çekoslovakya'yı"sosyalizmi koruma" yaftasıyla işgal etti. Nasıl Hitler anti-emperyalist pozlar takınıyorduysa Sovyetler Birliği de dünya halklarının Amerikan emperyalizmine karşı mücadelesini kendi saldırgan amaçları için istismar etmektedir.

Hitler Çekoslovakya'yı işgal ettikten sonra Münih'te toplanan konferansta Amerika, Fransa ve İngiltere, Çekoslovakya'nın Südetler Bölgesinin Hitler'in sömürgesi olmasını resmen onayladılar.Helsinki'deki Avrupa "güvenlik" konferansında da Batı ülkeleri, Doğu Avrupa ülkelerinin sovyetlerin sömürgeleri olmasını, İkinci Dünya Savaşı sonrası sınırların dokunulmazlığı adı altında kabul ettiler. Sovyetler Birliği günümüzün Münih'i olan Avrupa Güvensizlik Konferansı ile Doğu Avrupa ülkeleri üzerindeki tahakkümünü kabul ettirmekte, arkasından Çekoslovakya gibi müdahaleleri gerektiğinde tekrar yapabileceğini belirtmektedir. Konferanstaki imzaların mürekkebi kurumadan Angola'ya saldırmaktadır. İki süper devletin savaş filolarının Akdeniz'den çekilmesini talep eden Malta'yı "savaş kışkırtıcısı", "küçük devlet şövenizmi" diye suçlamaktadır.

Sovyetler Birliği de Hitler gibi denizaşırı menfaatlerini korumak için her tarafta filolar bulundurmayı meşru hakkı olarak görmekte ve sınırlı egemenlik teorisiyle Doğu Avrupa üzerindeki sınırsız egemenliğini savunmakta, uluslararası diktatörlük teorisiyle bütün dünyaya hükmetmeye hazırlanmaktadır.

Bütün bunlar neyi göstermektedir? Bunlar, bugün Brejnev'in Hitler' in izinden gittiğini ve dünya halklarının Rus sosyal-emperyalizminin müdahalecilik ve savaş siyasetine karşı hazırlıklı olmaları gerektiğini göstermektedir. Bunlar, Üçüncü Enternasyonal'in İkinci Dünya Savaşı öncesi taktiklerinin özünün bugün Rus sosyal-emperyalizmi ve sosyal-faşizm için de geçerli olduğunu ortaya koymaktadır.